

Särskild rapport

Finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken

En komplex rättslig ram, och kommissionen har
hittills bara antagit ett enda beslut

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Innehållsförteckning

	Punkt
Sammanfattning	I–IV
Inledning	01–12
Sammanhållningspolitiken	01–02
Finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken	03–09
Roller och ansvarsområden inom det undersökta området	10–12
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	13–17
Iakttagelser	18–77
Den komplexa rättsliga ramen gör det svårt för kommissionen att tillämpa finansiella korrigeringar	18–30
Finansiella korrigeringar fyller ett större syfte än att bara se till att EU:s utgifter är lagliga och korrekta	19–20
Förfarandet för finansiella korrigeringar är inte tidsbundet	21–24
Förfarandet för kommissionens obligatoriska finansiella nettokorrigeringar är komplext och omfattas av begränsningar	25–26
Den rättsliga ramen för 2021–2027 innebär inga betydande förbättringar jämfört med den föregående perioden	27–30
Kommissionen antog själv bara ett beslut om finansiella korrigeringar och föreslog finansiella korrigeringar som skulle göras av medlemsstaterna	31–65
Medlemsstaterna gjorde finansiella korrigeringar på grundval av kommissionens kontroller och revisionsrättens granskningsresultat	32–33
Brister i kommissionens bedömning och tillämpning av finansiella korrigeringar som svar på dess granskningsresultat	34–41
Kommissionen gjorde inga finansiella korrigeringar på grundval av revisionsrättens granskningsresultat, men uppmanade medlemsstaterna att göra det.	42–46
Bestämmelserna för 2014–2020 om obligatoriska finansiella nettokorrigeringar, så som de tillämpades av kommissionen, uppnådde inte de förväntade resultaten	47–65

Rapporteringen om genomförandet av finansiella korrigeringar är inte tillräckligt tillförlitlig 66–77

Det totala antalet korrigeringar redovisas inte och rapporterade belopp är inte tillräckligt tillförlitliga 67–70

Medlemsstaterna rapporterade inte alltid korrekt om finansiella korrigeringar till följd av revisionsmyndigheternas kontroller 71–72

Uppskattade framtida korrigeringar återspeglar inte kommissionens förmåga att identifiera och korrigera fel i sammanhållningsutgifterna 73–77

Slutsatser och rekommendationer 78–89

Bilagor

Bilaga I – Tidsplan för den process som leder till en finansiell korrigering från kommissionens sida enligt förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser

Bilaga II – Rättsliga krav för att tillämpa obligatoriska finansiella nettokorrigeringar vid allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemen

Bilaga III – Jämförelse av uppskattade framtida korrigeringar och faktiska finansiella korrigeringar för operativa program med en sammanlagd återstående felprocent över 2 %.

Förkortningar

Ordförklaringar

Kommissionens svar

Tidslinje

Vi som arbetat med revisionen

Sammanfattning

I Sammanhållningspolitiken genomförs med delad förvaltning, vilket innebär att medlemsstaterna och Europeiska kommissionen tillsammans ansvarar för att skydda EU:s budget. Medlemsstaterna är skyldiga att se till att de utgifter de begär ersättning för från EU:s budget är fria från väsentliga fel. Kommissionen får återkräva EU-medel från medlemsstater om de har betalats ut felaktigt. Kommissionen är också ytterst ansvarig inför Europaparlamentet och rådet för att utgifterna är korrekta genom det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. För att utesluta oriktiga utgifter från EU-finansiering är både medlemsstaterna och kommissionen skyldiga att vid behov göra finansiella korrigeringar.

II Vi undersökte om strategin för finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken är väl utformad och om kommissionen har tillämpat korrigeringar på ett ändamålsenligt sätt för att skydda EU:s ekonomiska intressen. Vi tittade på den rättsliga ramen för 2014–2020 och för 2021–2027 och på tillämpningen och rapporteringen av finansiella korrigeringar under perioden 2014–2020.

III Vår samlade slutsats är att kommissionen upptäckte oriktigheter och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen samt föreslog finansiella korrigeringar som genomfördes av medlemsstaterna. Men kommissionen antog sitt första beslut om finansiell korrigering för perioden 2014–2020 först i september 2025. Vi fann att kommissionens egen kapacitet att göra finansiella korrigeringar begränsas av flera faktorer, särskilt följande:

- o Den rättsliga ram som styr mekanismen för finansiell korrigering är komplex och inte strikt tidsbunden. Dessutom leder kravet på att en oriktighet ska kunna tillskrivas en ekonomisk aktör till att de programmyndigheter som, i denna roll, har i uppdrag att genomföra EU:s budget inte omfattas av tillämpningsområdet. Det innebär att i de situationer som utgör den största risken för EU:s budget, när en programmyndighet inte kan säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar effektivt, kan detta inte i sig leda till en obligatorisk finansiell nettokorrigering från kommissionens sida.
- o Den rättsliga ram som inrättats för perioden 2021–2027 innehåller inga betydande förbättringar av bestämmelserna jämfört med perioden 2014–2020.

- I några fall fastställde kommissionen felaktigt beloppen för de föreslagna korrigeringarna och avvek från bestämmelserna i EU-lagstiftningen genom att begränsa tillämpningsområdet för de nationella myndigheternas framtida revisioner.
- I vissa fall försenades inledandet av förfaranden för finansiella korrigeringar, och varaktigheten förlängdes, på grund av ytterligare kontrollarbete som behövdes efter den slutliga granskningsrapporten och på grund av en långdragen uppföljningsprocess i syfte att nå en överenskommelse mellan kommissionen och medlemsstaterna om beloppet för finansiella korrigeringar.
- I sitt svar på vissa av revisionsrättens revisioner dröjde kommissionen för länge med att följa upp revisionsrättens iakttagelser.
- Det fanns fall där kommissionen utan tillräcklig motivering reviderade sina slutliga granskningsresultat och fall där kvantifierbara resultat som revisionsrätten hade identifierat inte följdes upp av kommissionen.
- Kommissionen har inte tillräckligt tydligt fastställt kriterier för att bedöma allvarliga brister och kategorier av centrala krav för att säkerställa en objektiv bedömning. I ett antal fall tillämpade kommissionen inte några obligatoriska finansiella nettokorrigeringar trots att de rättsliga kriterierna var uppfyllda. När den inledde det obligatoriska förfarandet för finansiella nettokorrigeringar med inverkan på medel som mottagits av medlemsstaterna gjorde den detta mer än tre år efter det att de rättsliga kriterierna hade uppfyllts, och den föreslog lägre belopp för finansiella korrigeringar än vad som krävdes.
- Kommissionen rapporterar om finansiella korrigeringar som görs av medlemsstaterna, men den information som kommissionen tillhandahåller är ofullständig och inte tillräckligt tillförlitlig.

IV På grundval av dessa slutsatser rekommenderar vi att kommissionen

- tillämpar finansiella korrigeringar i enlighet med den rättsliga ramen,
- ser till att finansiella korrigeringar genomförs i rätt tid,
- säkerställer enhetlighet vid bedömningen av förvaltnings- och kontrollsystem och vid utvärderingen av allvarliga brister,
- förbättrar transparensen och korrektheten i rapporteringen av korrigeringar i de årliga verksamhetsrapporterna och i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för sammanhållningspolitiken.

Inledning

Sammanhållningspolitiken

01 Sammanhållningspolitiken genomförs med delad förvaltning¹, vilket innebär att medlemsstaterna och Europeiska kommissionen² tillsammans ansvarar för att skydda EU:s budget. Under programperioden 2014–2020 uppgick budgeten för sammanhållningspolitiken, inklusive återhämtningsstödet för sammanhållning och till Europas regioner (React-EU), till totalt 404,8 miljarder euro i EU-finansiering³. Medlemsstaterna är skyldiga att se till att de utgifter de begär ersättning för från EU:s budget är fria från väsentliga fel. Kommissionen måste vidta åtgärder för att från medlemsstaterna återkräva de EU-medel som har betalats ut felaktigt, om inte medlemsstaterna själva korrigerar sådana utgifter, vilket är deras huvudsakliga ansvar.

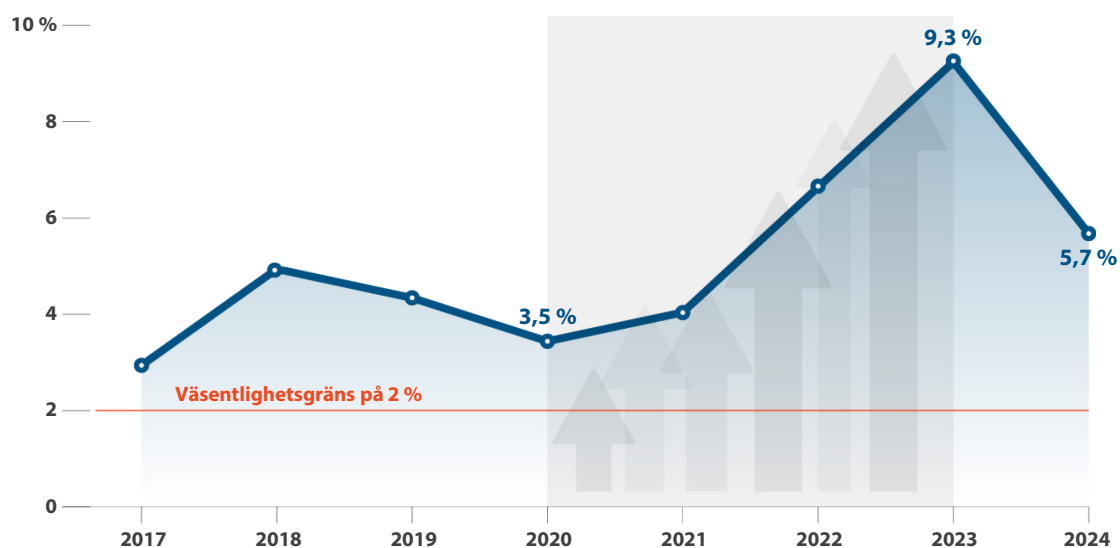
02 I våra årsrapporter konstaterar vi ständigt att felprocenten inom området för sammanhållningspolitiken överstiger väsentlighetsgränsen på 2 %, vilket visar på utrymmet för ytterligare korrigerande åtgärder. Under de senaste åren har denna procentsats legat betydligt över denna gräns, vilket illustreras i [figur 1](#).

¹ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 74.

² Fördraget om Europeiska unionen, artikel 325.

³ Plattformen för öppna data för sammanhållningspolitiken, Europeiska kommissionen.

Figur 1 – Uppskattad felprocent för utgifter på sammanhållningsområdet 2017–2024

Källa: Revisionsrätten, på grundval av sina årsrapporter.

Finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken

03 För att utesluta oriktiga utgifter från EU-finansiering måste medlemsstaterna och kommissionen⁴ göra finansiella korrigeringar. Inom sammanhållningspolitiken regleras finansiella korrigeringar av förordningen om gemensamma bestämmelser. Det finns en förordning om gemensamma bestämmelser⁵ för perioden 2014–2020 och en för perioden 2021–2027⁶.

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

04 När medlemsstaternas programmyndigheter upptäcker oriktigheter tillämpar de finansiella korrigeringar genom att dra av de oriktiga utgifterna från de betalningsansökningar eller räkenskaper som de lämnar in till kommissionen. De kan ersätta de icke stödberättigande utgifterna med andra utgifter som de anser vara lagliga och korrekta inom samma operativa program⁷. På så vis bibehålls programmets övergripande EU-finansieringsnivå.

⁴ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 85.

⁵ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser.

⁶ Förordning (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser.

⁷ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 143.3.

05 Medlemsstaternas finansiella korrigeringar härrör från revisioner utförda av nationella revisionsmyndigheter (3,4 miljarder euro sedan början av perioden 2014–2020⁸) och från förvaltningskontroller, men även från kommissionens revisioner och uppföljningar av revisionsrättens revisioner och utredningar som utförts av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Kommissionens finansiella korrigeringar

06 Enligt förordningen om gemensamma bestämmelser ska kommissionen, när den upptäcker oriktiga utgifter⁹ som deklarerats för EU-finansiering eller en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemet, informera medlemsstaten om sina preliminära slutsatser. Om en överenskommelse nås gör medlemsstaten den finansiella korrigering som beskrivs i punkterna **04** och **05** ovan¹⁰. Medlemsstaten utesluter på så sätt de berörda utgifterna och får återanvända medlen för korrekta utgifter.

07 Vid oenighet mellan kommissionen och en medlemsstat ska kommissionen anta ett beslut om finansiell korrigering¹¹. I ett sådant fall får medlemsstaten inte ersätta de oriktiga utgifterna med andra stödberättigande utgifter, och den EU-finansiering medlemsstaten får minskas slutgiltigt. Eftersom alla finansiella korrigeringar som kommissionen beslutar om slutgiltigt minskar de medel som tilldelas medlemsstaten, benämner vi dem ”finansiella nettokorrigeringar”.

⁸ Bilagor till [GD Regional- och stadspolitik](#)s årliga verksamhetsrapport för 2024, s. 119 och [GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering](#)s årliga verksamhetsrapport för 2024, s. 118.

⁹ Enligt kriterierna i förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 144.

¹⁰ Ibid., artikel 145.5.

¹¹ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 145.6.

08 Om kommissionen eller revisionsrätten upptäcker oriktigheter som visar på allvarliga brister i hur effektivt de förvaltnings- och kontrollsystem som används av en medlemsstat fungerar, och om bristerna inte hade identifierats, rapporterats och korrigerats av medlemsstaten före det datum då de upptäcktes¹², ska kommissionen göra en finansiell korrigering, oavsett om medlemsstaten samtycker eller inte. Den direkta minskningen av de EU-medel som är tillgängliga för en medlemsstat för det berörda operativa programmet är avsedd att verka avskräckande för att betona vikten av att EU:s regler följs. De minskningar som krävs enligt artikel 145.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser kan inte undvikas genom en överenskommelse med medlemsstaten, och därför benämner vi dem ”obligatoriska finansiella nettokorrigeringar” i denna rapport. De är obligatoriska i den meningen att det inte finns någon möjlighet för medlemsstaterna att ersätta utgifterna, i motsats till de finansiella korrigeringar som avses i punkterna **06** och **07**.

09 I de årliga verksamhetsrapporterna för 2024 rapporterade kommissionen att medlemsstaterna hade gjort finansiella korrigeringar till ett värde av 1,4 miljarder euro sedan början av perioden 2014–2020, till följd av sina egna revisioner (i 79 % av fallen), revisionsrättens revisioner (14 %) och Olafs utredningar (7 %)¹³. I slutet av september 2025 hade kommissionen antagit sitt första beslut om finansiella korrigeringar för perioden 2014–2020.

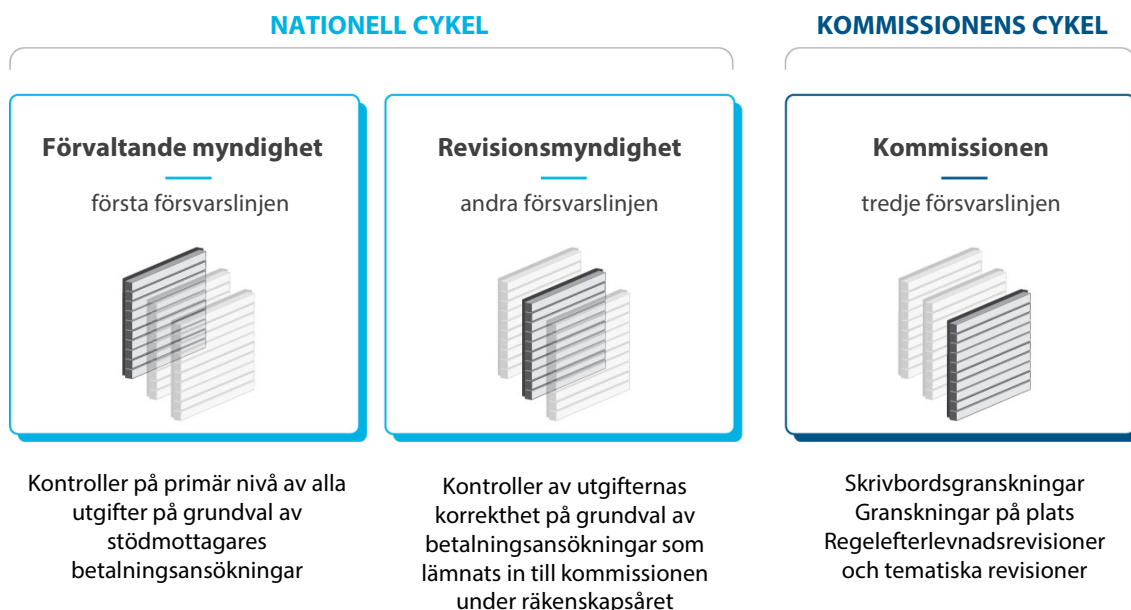
Roller och ansvarsområden inom det undersökta området

10 Det finns tre nivåer av kontroll och säkerhet för att säkerställa att utgifterna för sammanhållningspolitiken är korrekta, se *figur 2*.

¹² Ibid., artikel 145.7.

¹³ Bilagor till GD Regional- och stadspolitikens årliga verksamhetsrapport för 2024, s. 120 och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderings årliga verksamhetsrapport för 2024, s. 119.

Figur 2 – Sammanhållningspolitikens ram för intern kontroll och säkerhet

Källa: Revisionsrätten, på grundval av figur 4 i [översikt 03/2024](#).

11 Enligt EU-lagstiftningen ska medlemsstaterna "ha det huvudsakliga ansvaret för att utreda oriktigheter och för att göra de nödvändiga finansiella korrigeringarna och återkraven"¹⁴. Det samlade kontrollarbetet som utförs av de förvaltande myndigheterna och revisionsmyndigheterna på medlemsstatsnivå genererar ett viktigt resultat som kallas "garantipaketet".

¹⁴ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 143.1.

12 I vår särskilda rapport från 2017 om förebyggande åtgärder och finansiella korrigeringar under perioden 2007–2013 konstaterade vi att kommissionen överlag på ett ändamålsenligt sätt använde sig av de åtgärder som den har till sitt förfogande för programperioden 2007–2013 för att skydda EU:s budget från oriktiga utgifter. Vi fann dock även att kommissionen hade stött på svårigheter vid övervakningen av genomförandet av finansiella korrigeringar och att den information som medlemsstaterna tillhandahöll om genomförandet inte var tillräcklig för en gedigen övervakning. Vi konstaterade att bestämmelserna i regelverket för perioden 2014–2020 avsevärt stärkte kommissionens ställning när det gäller att skydda EU-budgeten, särskilt genom att finansiella korrigeringar integrerades i det årliga garantipaketet samt genom att kommissionen ålades att tillämpa finansiella korrigeringar under vissa omständigheter. Vi rekommenderade att kommissionen skulle inrätta ett integrerat övervakningssystem för korrigerande åtgärder, tillämpa de stärkta bestämmelserna på ett ändamålsenligt sätt och vid behov göra finansiella korrigeringar.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

13 Med denna revision undersökte vi om strategin för finansiella korrigeringar i sammanhållningspolitiken är väl utformad och om kommissionen har tillämpat korrigeringar på ett ändamålsenligt sätt för att skydda EU:s ekonomiska intressen under perioden 2014–2020.

14 Framför allt bedömde vi i vilken omfattning

- den rättsliga ramen, för de båda perioderna 2014–2020 och 2021–2027, utgör en lämplig grund för kommissionen för att kunna påföra finansiella korrigeringar vid behov,
- kommissionen på lämpligt sätt har använt sina egna och revisionsrättens granskningsresultat för att tillämpa finansiella korrigeringar i rätt tid i enlighet med lagstiftningen,
- kommissionen har infört ett gediget system för rapportering om genomförandet av finansiella korrigeringar.

15 Vår revision omfattar utgiftsperioden 2014–2020, baserat på de utgifter som deklarerats under räkenskapsåren 2017–2023. Vi bedömde också den rättsliga ramen för finansiella korrigeringar för perioden 2021–2027. Vi inhämtade bevis från följande källor:

- En genomgång av relevant EU-lagstiftning, rättspraxis, akademisk litteratur, utvärderingsrapporter och policydokument.
- En analys av den vägledning som ges till medlemsstaterna samt av kommissionens interna riktlinjer och förfaranden för att göra finansiella korrigeringar.
- En genomgång av rapporter från kommissionens tjänst för internrevision.
- En genomgång och analys av ett urval av fall (revisioner) för att bedöma kommissionens identifiering och bedömning av oriktigheter, och hur dessa återspeglades i finansiella korrigeringar.

- o En kvantitativ analys av uppgifter som hämtats från kommissionens system och från offentligt gjorda rapporter.
- o Möten med kommissionens personal.

16 För att göra vår bedömning använde vi tre olika riskbaserade urval, med beaktande av de konstaterade oriktigheternas väsentlighet och förfarandenas längd. Vi valde ut

- a) 16 av kommissionens revisioner med förslag till finansiella korrigeringar,
- b) 15 av revisionsrättens revisioner som visade på kvantifierbara fel,
- c) 14 av kommissionens och två av revisionsrättens revisioner där allvarliga fel identifierades, som hade kunnat leda till obligatoriska finansiella nettokorrigeringar från kommissionens sida.

17 Vi har valt tidpunkten för denna revision så att viktiga berörda parter ska kunna ta hänsyn till resultaten vid det kommande avslutandet av de operativa programmen för perioden 2014–2020 och vid genomförandet av perioden 2021–2027. Vi förväntar oss att vår rapport ska bidra till diskussionerna om eventuella framtida lagstiftningsförbättringar som omfattar utformningen och tillämpningen av finansiella korrigeringar.

lakttagelser

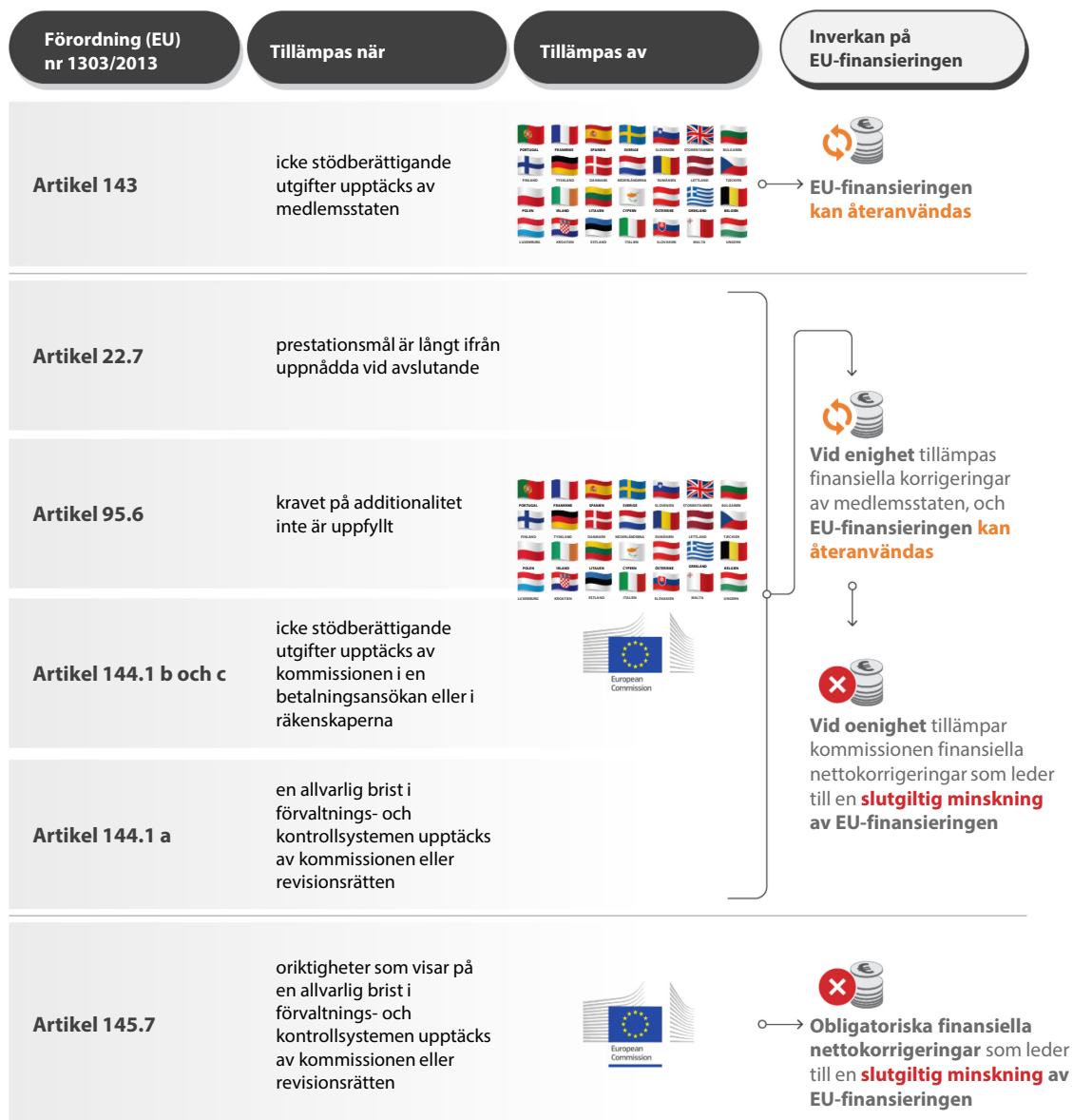
Den komplexa rättsliga ramen gör det svårt för kommissionen att tillämpa finansiella korrigeringar

18 Vi kontrollerade om lagstiftningen innehåller tydliga mål för finansiella korrigeringar, om förfarandet för att tillämpa dem är enkelt och om lagstiftningen uppnår rätt balans mellan att vara tillräckligt normativ och att ge kommissionen utrymme att tillämpa korrigeringarna på ett proportionerligt sätt. Slutligen bedömde vi om ändringarna av den rättsliga ramen för perioden 2021–2027 åtgärdar några brister i de tidigare bestämmelserna.

Finansiella korrigeringar fyller ett större syfte än att bara se till att EU:s utgifter är lagliga och korrekta

19 Tillämpningen av finansiella korrigeringar fastställs i EU-lagstiftningen. Vi bedömde om de relaterade bestämmelserna innehåller tydliga mål för användningen av dem. Vi fann att EU-lagstiftningen fastställer olika situationer där finansiella korrigeringar ska tillämpas, vilket framgår av [figur 3](#).

Figur 3 – Typer av finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken

Källa: Revisionsrätten, på grundval av förordning (EU) nr 1303/2013.

20 Syftet med finansiella korrigeringar är att utesluta utgifter som betalats ut i strid med tillämplig rätt från unionens finansiering¹⁵. Finansiella korrigeringar från kommissionens sida tjänar också till ”att skydda unionens budget”¹⁶. Vi konstaterar att finansiella korrigeringar uppfyller flera mål utöver att säkerställa laglighet och korrekthet, nämligen att säkerställa

- o att medlemsstaterna förvaltar EU-finansieringen enligt sunda principer,
- o att EU-finansieringen inte äventyras av allvarliga brister i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystems effektiva funktion,
- o att de finansiella korrigeringar som görs av kommissionen leder till en slutgiltig förlust av EU-medel för medlemsstaten, i den meningen att hela eller delar av EU-finansieringen för det operativa programmet slutgiltigt minskas (se punkterna [06–09](#)).

Förfarandet för finansiella korrigeringar är inte tidsbundet

21 För att vara ändamålsenliga och effektiva bör finansiella korrigeringar genomföras inom en väldefinierad tidsram. Den rättsliga ramen bör därför innehålla tidsbundna bestämmelser. Vi undersökte de rättsliga bestämmelserna om när kommissionen ska inleda förfarandet för finansiella korrigeringar och hur lång tid förfarandet får ta.

22 Vi fann att det i förordningen om gemensamma bestämmelser inte specificeras hur snart kommissionen måste inleda förfarandet för finansiella korrigeringar efter att ha fått kännedom om oriktigheter och/eller allvarliga brister. Den inleder förfarandet genom att informera medlemsstaten om sina preliminära slutsatser och om sin avsikt att tillämpa finansiella korrigeringar.

23 Dessutom finns det ingen rättslig tidsfrist för att slutföra hela förfarandet. Även om vissa enskilda steg är tidsbundna (se stegen i fetstil i [bilaga I](#)), är andra inte det, vilket kan innebära att förfarandet förlängs utan någon tidsbegränsning.

¹⁵ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 85.1.

¹⁶ Ibid., skäl 72.

24 Den rättsliga ramen ger kommissionen utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller både tidpunkten för att inleda förfarandet för finansiella korrigeringar och hur lång tid förfarandet får ta. Det finns ingen rättslig tidsfrist eller väldefinierad tidsram mot vilken man kan jämföra kommissionens praxis att tillämpa finansiella korrigeringar (se den faktiska längden på de fall som ingick i urvalet i punkt [40](#)).

Förfarandet för kommissionens obligatoriska finansiella nettokorrigeringar är komplext och omfattas av begränsningar

25 För att lagstiftningen ska kunna tillämpas ändamålsenligt och effektivt måste den vara tydlig, exakt och enkel. Vi fann att den rättsliga ramen föreskriver flera villkor som alla måste vara uppfyllda för att kommissionen ska kunna tillämpa en obligatorisk finansiell nettokorrigering. Kommissionen måste också överväga proportionaliteten i den finansiella korrigering som den vill föreslå – ett förfarande som omfattar ytterligare tre villkor (se [bilaga II](#)).

26 För att finansiella nettokorrigeringar ska vara ändamålsenliga måste de tillämpas i relevanta situationer. Enligt EU-lagstiftningen kan dock obligatoriska finansiella nettokorrigeringar endast tillämpas om det finns oriktigheter som visar på allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemets effektiva funktion. Oriktigheter kan endast vara en följd av en handling eller en underlåtenhet från en ekonomisk aktörs sida. Programmyndigheterna är, i denna roll, inte ekonomiska aktörer och kan därför enligt EU-lagstiftningen inte begå oriktigheter. Det innebär att de situationer som utgör den största risken för EU:s budget, dvs. när en programmyndighet inte kan säkerställa förvaltnings- och kontrollsystemets effektiva funktion¹⁷, inte i sig kan leda till en obligatorisk finansiell nettokorrigering från kommissionens sida.

Den rättsliga ramen för 2021–2027 innebär inga betydande förbättringar jämfört med den föregående perioden

27 Lagstiftningen för perioden 2021–2027 borde ha byggt på föregående period och åtgärdat bristerna där. Vi undersökte om så faktiskt var fallet.

¹⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014, bilaga IV.

28 En viktig förenkling i den nya rättsliga ramen är att även om det inte finns en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemet så ska oriktiga utgifter i räkenskaper som godkänts av kommissionen leda till en obligatorisk finansiell nettokorrigerings av kommissionen. Denna nya bestämmelse kan dock endast tillämpas om medlemsstaten ”inte har upptäckt och rapporterat”¹⁸ oriktigheten. Om en medlemsstat upptäcker och rapporterar en oriktighet men inte korrigerar den, kan kommissionen alltså inte göra en obligatorisk finansiell nettokorrigerings.

29 Vi noterar också att allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemet, som påvisats genom oriktigheter, under perioden 2014–2020 blev föremål för obligatoriska finansiella nettokorrigerings som slutgiltigt minskade EU-finansieringen till medlemsstaten för både den allvarliga bristen och oriktigheterna. Under perioden 2021–2027 skulle samma situation leda till ett annat resultat, eftersom endast de upptäckta oriktigheterna skulle omfattas av den obligatoriska finansiella nettokorrigerings¹⁹.

30 När det gäller att fastställa tidsfrister för inledandet av förfarandet för finansiella korrigerings har situationen inte ändrats sedan föregående period (se punkterna 22–24). Den nya rättsliga ramen är inte normativ på denna punkt och det finns fortfarande inga fastställda tidsfrister för de olika steg som krävs för att kommissionen ska kunna tillämpa finansiella korrigerings.

Kommissionen antog själv bara ett beslut om finansiella korrigerings och föreslog finansiella korrigerings som skulle göras av medlemsstaterna

31 Kommissionen har en rättslig skyldighet att vid behov tillämpa finansiella korrigerings. Vi undersökte om kommissionen tillämpade de nödvändiga finansiella korrigeringsarna när oriktigheter upptäcktes vid dess egna revisioner, eller vid våra revisioner. Vi undersökte också om kommissionen tillämpade de obligatoriska finansiella nettokorrigeringsarna för oriktigheter som visade på allvarliga brister i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem.

¹⁸ Förordning (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser, artikel 104.1 b.

¹⁹ Förordning (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser, artikel 104.4.

Medlemsstaterna gjorde finansiella korrigeringar på grundval av kommissionens kontroller och revisionsrättens granskningsresultat

32 Kommissionen måste göra finansiella korrigeringar för att utesluta utgifter som betalats ut i strid mot lagen från EU-finansiering²⁰. I slutet av april 2025 hade kommissionen inlett 28 förfaranden för finansiella korrigeringar, varav fyra för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar. Av dessa hade 18 förfaranden slutförts, och endast ett av dem resulterade i ett beslut om finansiell korrigering från kommissionens sida.

33 Från början av programperioden 2014–2020 och fram till avslutandet av räkenskaperna för 2024 ledde kommissionens kontroller till att medlemsstaterna gjorde finansiella korrigeringar på över 1 miljard euro. Kommissionen föreslog också medlemsstaterna att göra finansiella korrigeringar som svar på revisionsrättens granskningsresultat. Det ledde till att medlemsstaterna genomförde finansiella korrigeringar till ett värde av 198 miljoner euro från början av perioden 2014–2020²¹.

Brister i kommissionens bedömning och tillämpning av finansiella korrigeringar som svar på dess granskningsresultat

34 Kommissionen är skyldig att inleda ett förfarande för finansiella korrigeringar när oriktigheter och/eller allvarliga brister i ett förvaltnings- och kontrollsystem upptäcks vid dess egna revisioner. Vi granskade om kommissionen gjorde finansiella korrigeringar i enlighet med tillämplig lagstiftning och sin egen vägledning. Vi granskade även hur snabbt kommissionen agerade, på grundval av de fall som ingick i urvalet.

²⁰ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 85.1.

²¹ Bilagor till GD Regional- och stadspolitikens årliga verksamhetsrapport för 2024, s. 120 och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderings årliga verksamhetsrapport för 2024, s. 119.

I några fall fastställde kommissionen felaktiga belopp för de föreslagna korrigeringarna

35 Finansiella korrigeringar kan endast tillämpas på utgifter som redan deklarerats till kommissionen, och fastställandet av beloppen baseras på individuella fall av konstaterade oriktigheter. Om det inte är möjligt att fastställa beloppet exakt kan en schablonkorrigering tillämpas²². I dessa fall måste medlemsstaternas revisionsmyndigheter fortfarande kontrollera de utgifter som deklarerats i framtiden²³. På grundval av ett urval om 16 av kommissionens revisioner undersökte vi vilken typ av finansiella korrigeringar som kommissionen föreslagit.

36 Vi fann tre fall där kommissionen föreslog en schablonkorrigering på systemnivå när den i stället borde ha fastställt beloppet baserat på individuellt upptäckta (kvantifierbara) fel. I ett av dessa fall föreslog kommissionen förebyggande schablonminskningar för utgifter som skulle deklarerats i framtiden och betecknade detta felaktigt som korrigeringar. Kommissionen godkände i det fallet, tillsammans med medlemsstaten, att revisionsmyndigheten inte behövde granska de kontrakt som omfattades av schablonminskningen, vilket var oförenligt med EU-rätten (se [ruta 1](#)).

²² Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artiklarna 85 och 144.1.

²³ Ibid., artikel 127.1

Ruta 1

Kommissionen föreslog en reducerad schablonkorrigering på systemnivå snarare än högre individuella korrigeringar

Under en regelefterlevnadsrevision i Slovakien fann kommissionen att två kontrakt felaktigt hade tilldelats ekonomiska aktörer som borde ha uteslutits från deltagande på grund av allvarlig underlåtenhet att fullgöra yrkesmässiga skyldigheter. I linje med sin egen vägledning för finansiella korrigeringar föreslog kommissionen en finansiell korrigering på 25 % för alla utgifter inom ramen för dessa kontrakt. Under det efterföljande förfarandet för finansiella korrigeringar konstaterades att 46 kontrakt potentiellt innehöll samma oriktighet.

Kommissionen gick med på att tillämpa en schablonkorrigering på 10 % på alla dessa kontrakt, inklusive de två som ursprungligen granskades. Eftersom kommissionen identifierade oriktigheten i dessa specifika kontrakt kunde de oriktiga utgifterna kvantifieras, och de granskade kontrakten borde ha varit föremål för en individuell finansiell korrigering på 25 %. De återstående 46 kontrakten bedömdes inte individuellt av kommissionen och bedömdes inte heller av medlemsstaten. I stället blev dessa kontrakt föremål för en schablonkorrigering på 10 %.

Kommissionen begärde minskningar för utgifter som ännu inte deklarerats och undantog relaterade kontrakt från framtida revisioner

I en revision som utfördes av kommissionen drogs slutsatsen att Ungerns kontrollsystem för offentlig upphandling endast delvis fungerade och behövde förbättras avsevärt. Kommissionen bad de ungerska myndigheterna att göra en schablonmässig finansiell korrigering på 10 % av alla deklarerade utgifter, vilket ledde till att medlemsstaten drog av 157,2 miljoner euro. Denna schablonminskning föreslogs också för framtida utgifter för alla berörda kontrakt och betecknades felaktigt som en korrigering. Kommissionen kom överens med revisionsmyndigheten att den i framtiden inte skulle granska de kontrakt som omfattades av schablonkorrigeringen (med undantag för senare händelser).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

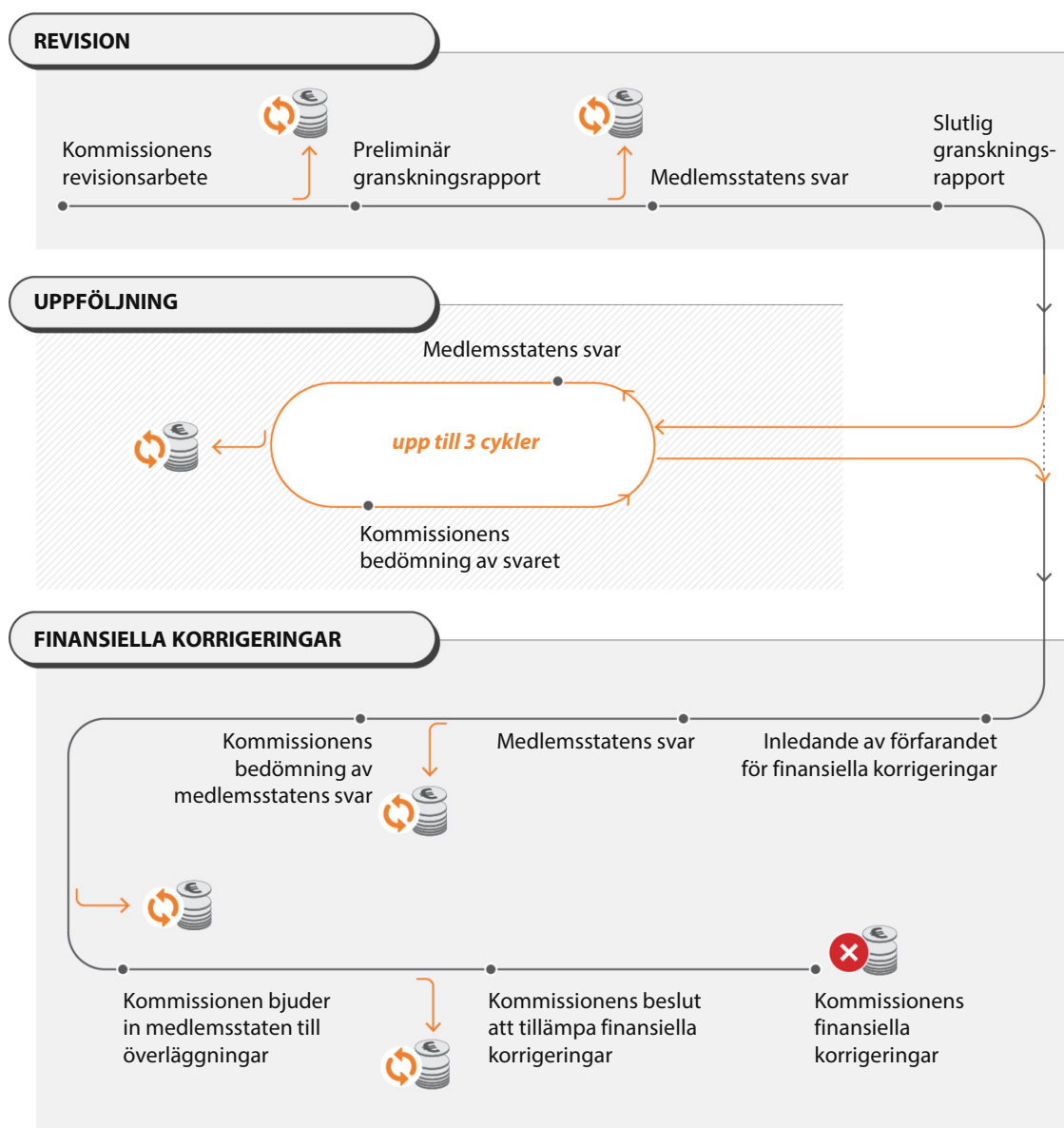
Kommissionen var långsam med att inleda förfaranden för finansiella korrigeringar efter att ha slutfört sina granskningsrapporter – om sådana förfaranden ens inleddes

37 I EU-lagstiftningen föreskrivs att kommissionen ska inleda ett förfarande för finansiella korrigeringar genom att informera den berörda medlemsstaten om sina preliminära slutsatser. Det anges inte exakt när kommissionen ska inleda förfarandet (se punkterna **22–24**). För att undvika onödiga förseningar i processen, anser vi att förfarandet kan inledas så snart den slutliga granskningsrapporten – som innehåller kommissionens revisorers resultat, slutsatser och rekommendationer – har färdigställts.

38 Vi fann att kommissionen inte inledde förfaranden för finansiella korrigeringar direkt efter att den slutliga granskningsrapporten godkänts. Förfarandet för finansiella korrigeringar är fastställt i lagstiftningen, men kommissionen genomför först en eller flera uppföljningsomgångar, vilket ger medlemsstaterna mer tid att lägga fram ytterligare bevis (se *bilaga I*). Detta förfarande ingår inte i lagstiftningen. För de 16 fallen i vårt urval (som rörde tio olika medlemsstater) krävdes i genomsnitt 588 dagar mellan datumet för kommissionens slutliga granskningsrapport och avslutandet av den uppföljningsfas som beskrivs ovan. Vi fann att detta till stor del berodde på att iakttagelserna i de slutliga granskningsrapporterna inte var tillräckligt väl underbyggda och inte alltid innehöll en slutlig ståndpunkt. Under dessa förhållanden behövdes ytterligare revisionsarbete efter den slutliga granskningsrapporten för att exakt fastställa beloppen för de nödvändiga finansiella korrigeringarna.

39 Hur lång tid förfarandet tar beror också på den tid som krävs för att nå en överenskommelse, vilket är den strategi som kommissionen föredrar eftersom det förhindrar efterföljande långdragna rättsliga förfaranden, inklusive utbyten om korrigeringarnas proportionalitet (se punkt **06**). I 14 av de 16 fallen i vårt urval nåddes en överenskommelse mellan kommissionen och medlemsstaten under uppföljningsfasen. Detta kan ske när som helst, såsom visas i *figur 4*. I de återstående två fallen inledde kommissionen ett förfarande för finansiella korrigeringar, under vilket en överenskommelse också nåddes. Dessa två förfaranden avslutades därför också utan en slutgiltig minskning av EU-finansieringen.

Figur 4 – Den process som leder till finansiella korrigeringar som svar på kommissionens revisioner

 Vid enighet tillämpar medlemsstaten finansiella korrigeringar som tillåter återanvändning av EU-finansieringen

 Vid oenighet tillämpar kommissionen finansiella korrigeringar som leder till en **slutgiltig minskning av EU-finansieringen**

Källa: Revisionsrätten, på grundval av förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser och kommissionens praxis.

När kommissionens förfarande för finansiella korrigeringar väl har inletts tar det mer än två år

40 Tidsåtgången för de viktigaste stegen i ett förfarande för finansiella korrigeringar får inte vara längre än nödvändigt, så att EU:s ekonomiska intressen skyddas i rätt tid i samband med att man utesluter oriktiga utgifter som upptäckts. I de två fall i vårt urval där kommissionen inledde en finansiell korrigering varade förfarandena 812 respektive 893 dagar (två år och två månader respektive två år och sex månader) (se [ruta 2](#)). Om man lägger till den tid som ägnades åt uppföljningsfaserna hanterade kommissionen dessa två ärenden i totalt 1 220 respektive 1 331 dagar (tre år och tre månader respektive tre år och sju månader).

Ruta 2

Långdragna utbyten leder till minskade finansiella korrigeringar

Vid en revision av ett tyskt operativt program drog kommissionen slutsatsen att den upphandlande myndigheten hade tilldelat ett kontrakt på felaktiga grunder, eftersom tillämpliga EU-regler inte hade följts (skyldigheten att offentliggöra information vid ett konkurrensutsatt anbudsförfarande). Följaktligen borde detta ha varit föremål för en finansiell korrigering på 100 % i enlighet med kommissionens egna riktlinjer, som är utformade för att säkerställa en enhetlig tillämpning i medlemsstaterna.

Under hela förfarandet ansåg de nationella myndigheterna att det inte förekom någon överträdelse av EU:s regler. Trots detta uttryckte medlemsstaten att den, *för att förfarandet för finansiella korrigeringar skulle kunna slutföras i tid, var villig att godta en finansiell korrigering på 25 %, trots de olika rättsliga bedömningarna.* 812 dagar efter det att det formella förfarandet för finansiella korrigeringar hade inletts samtyckte kommissionen till denna föreslagna korrigeringsnivå genom att åberopa proportionalitet.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

Belopp för finansiella korrigeringar som föreslagits av kommissionen minskades senare utan tillräcklig motivering

41 Finansiella korrigeringar ska baseras på de belopp som anges i kommissionens slutliga granskningsrapport, såvida inte ett annat belopp senare motiveras och dokumenteras av kommissionens avdelningar. I två av de 16 revisioner som vi granskade ([ruta 3](#)) var beloppet för de finansiella korrigeringar som kommissionen föreslog lägre än i den slutliga granskningsrapporten utan att minskningen var tillräckligt motiverad (inklusive hur proportionalitetsprincipen tillämpades).

Ruta 3

Omotiverade minskningar av beloppet för finansiella korrigeringar

År 2018, i samband med en regelefterlevnadsrevision av ett slovakiskt operativt program (se det slovakiska exemplet i [ruta 1](#)), fann kommissionen att ett företag som borde ha uteslutits på grund av sitt deltagande i en kartell ändå hade tilldelats ett offentligt kontrakt. I april 2019 drog kommissionen i sin slutliga granskningsrapport slutsatsen att en finansiell korrigering på 25 % skulle tillämpas på grundval av tillämpliga riktlinjer, och i juli 2020 inledde kommissionen ett förfarande för finansiella korrigeringar där den begärde att alla kontrakt som berördes av problemet skulle identifieras och omfattas av den finansiella korrigeringen på 25 %. Vårt granskningsarbete inför årsrapporten för 2022²⁴ ledde också till slutsatsen att kommissionen borde tillämpa en finansiell korrigering på 25 % för alla 48 berörda kontrakt, vilket kräver en ytterligare finansiell korrigering på 145 miljoner euro.

Kommissionen avslutade dock förfarandet med en avslutande skrivelse i januari 2023 som visade att Slovakien hade gått med på att tillämpa en reducerad finansiell korrigering på 10 % för alla 48 kontrakt som berördes av felet. Vi anser att denna minskning inte var tillräckligt motiverad.

En liknande situation uppstod i Tyskland (se [ruta 2](#)), där en finansiell korrigering på 25 % tillämpades, i stället för 100 % enligt kommissionens riktlinjer för denna typ av oriktighet, utan tillräcklig dokumentation av någon annan motivering än tillämpningen av proportionalitet.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

²⁴ Revisionsrättens årsrapport för 2022.

Kommissionen gjorde inga finansiella korrigeringar på grundval av revisionsrättens granskningsresultat, men uppmanade medlemsstaterna att göra det.

42 Kommissionen ansvarar för uppföljningen av resultaten av revisionsrättens granskningsarbete inför revisionsförklaringen och för att vid behov göra finansiella korrigeringar²⁵. Revisionsrätten lägger formellt fram sin slutliga analys i form av en avslutande skrivelse, utifrån vilken kommissionen ska dra sina egna slutsatser. Vi bedömde kommissionens åtgärder i detta avseende för ett urval om 15 av revisionsrättens revisioner med kvantifierbara fel som identifierats under arbetet mellan 2017 och 2021. Denna tidsram gav utrymme för att eventuella uppföljningsåtgärder skulle kunna slutföras.

Långsam uppföljning av revisionsrättens granskningsresultat, och förfaranden för finansiella korrigeringar som inte inletts

43 När det gäller kommissionens uppföljning av revisionsrättens slutsatser fann vi liknande problem som de vi identifierade i uppföljningen av kommissionens egna revisioner (se punkterna 37–40). I den rättsliga ramen finns det inga uttryckliga tidsfrister inom vilka kommissionen ska dra sina slutsatser och inleda ett förfarande för finansiella korrigeringar (punkterna 22–24). Enligt kommissionens interna förfaranden ska en uppföljande skrivelse vanligtvis skickas till medlemsstaten inom tre månader efter revisionsrättens avslutande skrivelse.

44 I vårt urval om 15 av revisionsrättens revisioner tog det i genomsnitt mer än ett år innan kommissionen hade utfärdat en uppföljande skrivelse. I ett fall utfärdade kommissionen den första skrivelsen mer än fyra år efter mottagandet av revisionsrättens avslutande skrivelse. Sammanlagt varade uppföljningsprocessen för de 15 fallen i vårt urval i genomsnitt i mer än tre år.

45 Enligt kommissionens riktlinjer ska ett förfarande för finansiella korrigeringar inledas när medlemsstaten inte godtar de finansiella korrigeringar som föreslås i den uppföljande skrivelsen. I det urval om 15 av revisionsrättens revisioner som vi tittade på fann vi sju fall när detta inte följdes. De berörda medlemsstaterna godtog inte korrigeringarna och kommissionen hade långdragna utbyten med dem utan att inleda förfarandet.

²⁵ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 144.3.

Kvantifierbara resultat som identifierats av revisionsrätten avskrevs utan tillräcklig motivering.

46 Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på revisionsrättens granskningsrapporter måste den dra sina egna slutsatser om de ekonomiska följderna²⁶. Kommissionen bör dokumentera sin motivering till sin slutliga ståndpunkt. Vårt urval om 15 av revisionsrättens revisioner innehöll totalt 44 individuella fel. Kommissionen höll inte med om vår bedömning av två fel, men åtog sig att bedöma och följa upp de återstående 42 iakttagelserna och göra nödvändiga korrigeringar när så var rättsligt möjligt²⁷. I praktiken konstaterade vi följande:

- Två iakttagelser var fortfarande öppna vid tidpunkten för denna revision, eftersom medlemsstaten inte godtog de finansiella korrigeringar som kommissionen hade föreslagit.
- Fjorton iakttagelser resulterade i finansiella korrigeringar av medlemsstaterna.
- Sex iakttagelser avslutades i slutändan utan finansiella korrigeringar, trots att kommissionen ursprungligen hade föreslagit sådana. Efter vidare diskussioner med medlemsstaten avskrevs de föreslagna korrigeringarna, ibland utan giltig motivering (se exempel i [ruta 4](#)).

²⁶ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 144.3.

²⁷ Kommissionens svar på [revisionsrättens årsrapport för 2020](#), punkt 5.14.

Ruta 4

Tillbakadragande av föreslagna finansiella korrigeringar utan giltig motivering

Revisionsrätten utfärdade en avslutande skrivelse där den hade identifierat två fel i ett operativt program för Europeiska regionala utvecklingsfonden i Tjeckien. Nästan ett år senare föreslog kommissionen motsvarande finansiella korrigeringar. Medlemsstatens myndigheter godtog korrigeringen för en av transaktionerna men höll inte med om den andra och lade fram liknande argument som de hade framfört i sitt svar till revisionsrätten. Efter att ha granskat medlemsstatens argument utfärdade kommissionen en andra uppföljande skrivelse som bekräftade den finansiella korrigering som den ursprungligen hade föreslagit. Medlemsstatens myndigheter svarade att de inte godtog korrigeringen utan att lägga fram några nya argument.

Kommissionen inledde inte något förfarande för finansiella korrigeringar, utan utfärdade i stället en avslutande skrivelse i mars 2025 genom vilken medlemsstatens ståndpunkt godtogs, trots att de nationella myndigheterna inte hade lämnat några nya upplysningar i sitt slutliga svar.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

- 20 ärenden avslutades efter kommissionens bedömning, men utan att några finansiella korrigeringar föreslogs. I vissa fall saknades tillräcklig motivering till varför kommissionen inte föreslog några korrigeringar (se exempel i [ruta 5](#)).

Ruta 5

Icke stödberättigande utgifter identifierades, men inga finansiella korrigeringar begärdes

Under uppföljningen av revisionsrättens iakttagelser om ett operativt program i Nordrhein-Westfalen (Tyskland) drog kommissionen slutsatsen att medlemsstaternas myndigheter systematiskt hade deklarerat inte bara stödmottagarens faktiska kostnader utan även utbildningsdeltagarnas direkta kostnader. Detta stred mot de rättsliga kraven²⁸. Femtio procent av de utgifter som deklarerats till kommissionen var därför inte berättigade till medfinansiering från EU.

²⁸ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artiklarna 65.2 och 67.1 a.

I stället för att tillämpa finansiella korrigeringar för att utesluta dessa icke stödberättigande utgifter avskrev kommissionen resultatet utan någon finansiell korrigering. Kommissionen drog slutsatsen att *all eventuell överkompensation skulle vara av tillfällig karaktär, eftersom den skulle uppvägas av ytterligare utgifter som styrktes fram till tidpunkten för avslutandet*. Möjligheten att kompensera för oriktigheter i framtiden föreskrivs inte i lagstiftningen, och kommissionen underlät därför att tillämpa de finansiella korrigeringar för oriktiga utgifter som krävdes²⁹.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

Bestämmelserna för 2014–2020 om obligatoriska finansiella nettokorrigeringar, så som de tillämpades av kommissionen, uppnådde inte de förväntade resultaten

47 Som svar på den ökning av felprocenten som revisionsrätten rapporterade i sin [årsrapport för 2012](#) offentliggjorde kommissionen ett meddelande³⁰ om obligatoriska finansiella nettokorrigeringar (se punkt **08**). Dessa korrigeringar var avsedda att skydda EU:s budget och ha en större avskräckande effekt eftersom de berörda medlemsstaterna förlorar denna del av sin tilldelade EU-finansiering och därmed inte kan återanvända de korrigerade och återkrävda beloppen. Syftet med dessa bestämmelser är att uppmuntra medlemsstaterna att själva upptäcka, rapportera och korrigera fel och, i samband med det, förbättra förvaltnings- och kontrollsystemen.

48 I kommissionens meddelande angavs att sådana korrigeringar fram till dess hade varit undantag, men att det system som infördes för perioden 2014–2020 inte lämnar utrymme för kommissionen att själv bedöma om finansiella korrigeringar ska göras eller inte och att sådana korrigeringar skulle bli en standardåtgärd vid allvarliga brister inom sammanhållningspolitiken. Följaktligen skulle den följa samma strategi som på jordbruksområdet, där sådana korrigeringar redan var normen³¹.

²⁹ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 144.1 c.

³⁰ Kommissionens meddelande [COM\(2013\) 934 final](#).

³¹ Ibid.

49 Kommissionen antog dock sitt första beslut om att påföra en obligatorisk finansiell nettokorrigerings mer än tio år senare, i september 2025. Tre andra förfaranden för obligatoriska finansiella nettokorrigerings inleddes av kommissionen under vår revision. Ett annat förfarande inleddes av kommissionen 2020, men avbröts på grund av att rättslig grund saknades.

50 Kommissionen anser att enbart förekomsten av rättsliga bestämmelser om obligatoriska finansiella nettokorrigerings har en avskräckande effekt, eftersom medlemsstaterna vidtar ökade korrigerande åtgärder för att undvika dem³². Det finns dock inga bevis till stöd för detta orsakssamband, och uttalandet motsäger påståendet i 2013 års meddelande att obligatoriska nettokorrigerings skulle bli standardåtgärden. Dessutom tyder de ständigt höga felprocentsatserna i våra årsrapporter (se [figur 1](#)) och kommissionens granskningsresultat (se punkt [33](#)) på att de eventuella avskräckande effekterna är otillräckliga.

51 Vi gjorde ett urval om 14 av kommissionens och två av revisionsrättens revisioner där allvarliga fel hade identifierats som kunde ha lett till obligatoriska finansiella nettokorrigerings från kommissionens sida. Vi granskade dessa fall för att bedöma hur kommissionen fastställde kriterierna för obligatoriska finansiella nettokorrigerings och om den tillämpade dessa kriterier korrekt och konsekvent. För de fall där kriterierna var uppfyllda och obligatoriska finansiella nettokorrigerings krävdes granskade vi om kommissionen tillämpade dem i rätt omfattning och utan onödigt dröjsmål.

Kommissionens vägledning och kriterier för obligatoriska finansiella nettokorrigerings är inte tillräckligt tydliga och tillämpas ofta inkonsekvent

52 I de rättsliga bestämmelserna³³ fastställs följande tre villkor som, om de är uppfyllda, ska leda till att kommissionen direkt tillämpar obligatoriska finansiella nettokorrigerings:

1. Kommissionen eller revisionsrätten upptäcker **oriktigheter**.

³² De årliga verksamhetsrapporterna för 2024 för GD Regional- och stadspolitik, s. 40 och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, s. 55.

³³ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 145.7.

2. De konstaterade oriktigheterna visar på **allvarliga brister** i förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion.
3. De allvarliga bristerna
 - a) hade **inte angetts** i det garantipaket eller någon annan granskningsrapport som lämnats in till kommissionen, och lämpliga åtgärder hade inte vidtagits innan kommissionen eller revisionsrätten upptäckte bristerna,
 - b) hade inte varit föremål för lämpliga korrigerande åtgärder av medlemsstaten före det datum då kommissionen eller revisionsrätten upptäckte bristerna.

Vi granskade hur kommissionen bedömde uppfyllandet av dessa kumulativa villkor i vårt urval om 16 revisioner.

Huruvida en oriktighet kan konstateras

53 När det gäller det första villkoret som måste vara uppfyllt kan **oriktigheter** endast begås av en ekonomisk aktör, som inte är en programmyndighet i sin roll. Vi noterade att det enligt kommissionens vägledning, och särskilt dess standardarbetsdokument inför beslut om obligatoriska finansiella nettokorrigeringar, inte görs någon bedömning av om det upptäckta felet uppfyller definitionen av en oriktighet³⁴. Vi identifierade två fall av allvarliga brister orsakade av programmyndigheter där kommissionen i sina bedömningar drog olika slutsatser om huruvida bristerna ledde till oriktigheter eller inte. I ett fall drog kommissionen slutsatsen att kriterierna för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar inte var uppfyllda eftersom de allvarliga bristerna orsakades av programmyndigheter som agerade i sin roll (och inga oriktigheter upptäcktes i individuella fall). I ett annat fall orsakades en allvarlig brist, och de tillhörande belopp som felaktigt betalats ut, av programmyndigheter som agerade i sin roll. Kommissionen ansåg att de felaktigt utbetalda beloppen var oriktigheter på nivån för de ekonomiska aktörerna och inledde ett förfarande för en obligatorisk finansiell nettokorrigerig.

³⁴ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 2.36.

Huruvida oriktigheterna är ett bevis på allvarliga brister

54 Kommissionens vägledning för att fastställa förekomsten av allvarliga brister användes endast för oriktigheter som konstaterats vid dess regelefterlevnadsrevisioner. Oriktigheter som identifierats vid andra typer av revisioner – såsom tematiska eller tidiga förebyggande revisioner – eller under kommissionens uppföljning av revisionsrättens revisioner bedömdes inte som grund för att tillämpa potentiella obligatoriska finansiella nettokorrigeringar.

55 Dessutom är kriterierna för att fastställa förekomsten av det andra villkoret, **allvarliga brister**, inte tillräckligt tydligt definierade i kommissionens riktlinjer. Ett viktigt kvantitativt kriterium är den felprocent som beräknats för det berörda operativa programmet. Enligt kommissionens riktlinjer är en felnivå på över 5 % ett tydligt tecken på allvarliga brister i hur effektivt ett operativt programs förvaltnings- och kontrollsystem fungerar.

56 Kommissionen fastställde också ett kriterium för felfrekvensen: om den upptäcker fel i tre eller fyra av totalt åtta insatser som tidigare granskats av revisionsmyndigheten, anser den att detta tyder på allvarliga brister. I vägledningen fastställs också sex andra kriterier utan ytterligare anvisningar för bedömningen, vilket lämnar mycket utrymme för tolkning och leder till inkonsekvent tillämpning.

57 Vi fann fall där kommissionen kom fram till att allvarliga brister förelåg trots att den totala felprocenten låg under 2 %. I andra fall resulterade kommissionens revisioner i en total felprocent på över 10 % och en hög felfrekvens, men kommissionen drog ändå slutsatsen att det inte fanns några allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemet (se exempel i [ruta 6](#)).

Ruta 6

Inkonsekvent bedömning av ett förvaltnings- och kontrollsystem

I ett program i Frankrike fann kommissionen ytterligare kvantifierbara fel i fyra av åtta insatser, och den omräknade totala felprocenten var 44 %. Den drog dock slutsatsen att det inte fanns några allvarliga brister, eftersom två bedrägerier inte kunde ha identifierats av revisionsmyndigheten och den höga felprocenten främst härrörde från en och samma insats. Vi delar inte denna uppfattning, eftersom felprocenten baserades på ett representativt urval, vilket tyder på ett mer omfattande systemproblem.

I ett annat program i Italien fann kommissionen, i fyra av de åtta insatser som granskades, fel som inte hade identifierats av revisionsmyndigheten. Detta resulterade i en omräknad sammanlagd felprocent på 14 %. I kommissionens preliminära granskningsrapport bedömdes förvaltnings- och kontrollsystemet som allvarligt bristfälligt, men i slutrapporten ändrades denna slutsats, och det angavs att de korrigerande åtgärder som vidtagits till följd av granskningsresultaten löste problemet. Eftersom de allvarliga bristerna påvisades vid tidpunkten för revisionen kan borttagandet av oriktiga belopp efter det att kommissionen hade upptäckt dem inte betraktas som bevis på en väsentlig förbättring av förvaltnings- och kontrollsystemet.

I båda fallen tydde kommissionens egna kriterier starkt på att allvarliga brister förelåg, men den drog ändå en annan slutsats.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

58 För att dra slutsatsen att det finns allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemen bedömer kommissionen också 18 centrala krav (t.ex. "lämpliga förvaltningskontroller") som, om de bedöms fungera endast delvis ("väsentliga förbättringar krävs") eller inte alls, ska betraktas som allvarliga brister³⁵. I vårt urval om 16 revisioner identifierade vi fem fall där kommissionen drog slutsatsen att det inte fanns några allvarliga brister, trots att de centrala kraven bedömdes fungera endast delvis. Detta var inte förenligt med den rättsliga ramen och ledde till att fallen inte undersöktes ytterligare för eventuella obligatoriska finansiella nettokorrigeringar.

Huruvida de konstaterade bristerna redan hade upptäckts, rapporterats och korrigerats på lämpligt sätt av medlemsstaten

59 När det gäller det tredje villkoret i punkt **52** fastställer kommissionen, när allvarliga brister har konstaterats, om dessa brister redan hade upptäckts, rapporterats och korrigerats på lämpligt sätt av medlemsstaten innan de upptäcktes av kommissionen eller revisionsrätten.

60 Vi fann att kommissionens slutliga arbetsdokument för att bedöma allvarliga brister inte anger datum för upptäckt, vilket är viktigt för att bedöma om obligatoriska finansiella nettokorrigeringar ska tillämpas. Av de sex fall i vårt urval där kommissionen fann allvarliga brister konstaterade den felaktigt i ett fall (se **ruta 7**) att bristerna redan hade identifierats och korrigerats på lämpligt sätt av medlemsstaten.

³⁵ Förordning (EU) nr 480/2014, artikel 30.2.

Ruta 7

Felaktig bedömning av när en allvarlig brist upptäcktes och korrigerades

I ett program i Polen konstaterade kommissionen att en betydande del av en allvarlig brist hade upptäckts, rapporterats och korrigerats före kommissionens revision. Kommissionen identifierade i själva verket ytterligare kvantifierbara fel som revisionsmyndigheten inte hade upptäckt i sex av elva insatser som den granskade. Med tanke på den höga frekvensen av fel som inte upptäckts, rapporterats och korrigerats av medlemsstaten borde obligatoriska finansiella nettokorrigeringar ha tillämpats.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

Kommissionen gjorde inte obligatoriska finansiella nettokorrigeringar trots att det krävdes enligt lagstiftningen

61 När villkoren för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar är uppfyllda (se punkt [52](#)) måste kommissionen inleda förfarandet och göra finansiella korrigeringar.

62 Vi fann att i 16 av de 32 fall (se leden [\(a\)](#) och [\(c\)](#) i punkt [16](#)) som vi granskade var villkoren uppfyllda och förfarandet borde ha inletts (vilket illustreras av exemplet i [ruta 8](#)). Men i september 2025 hade kommissionen inlett förfarandet i endast två av de 16 fallen. Inget av dessa fall har ännu lett till att obligatoriska finansiella nettokorrigeringar har tillämpats.

Ruta 8

Trots sin rättsliga skyldighet gjorde kommissionen inga obligatoriska finansiella nettokorrigeringar

I en systemrevision i Ungern som omfattade sex olika operativa program under perioden 2014–2020 fann kommissionens revisorer oriktigheter i 25 av 29 granskade offentliga upphandlingsförfaranden och drog slutsatsen att Ungerns nationella system för offentlig upphandling endast delvis fungerade och krävde väsentliga förbättringar. Detta utgör en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemet. Alla villkor för tillämpning av en obligatorisk finansiell nettokorrigering var uppfyllda.

Kommissionen inledde dock inte förfarandet för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar, utan föreslog att de ungerska myndigheterna skulle tillämpa en schablonmässig finansiell korrigering på 10 % på alla utgifter (redan deklarerade och framtida – se [ruta 1](#)) för alla kontrakt som varit föremål för bristfälligt fungerande förvaltningskontroller. Till följd av detta minskades inte EU-finansieringen, och de nationella myndigheterna kunde återanvända medlen.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

Kommissionen tog över tre år på sig att inleda förfarandet för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar, och föreslog ibland belopp som var lägre än vad som krävdes

63 När villkoren för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar är uppfyllda måste kommissionen inleda korrigeringsförfarandet och fatta ett formellt beslut om att dra in EU:s bidrag. Vi anser att förfarandet för finansiella korrigeringar bör inledas direkt efter det att den slutliga granskningsrapporten har färdigställts (se punkt [37](#)). Det finns dock ingen särskild tidsram i lagstiftningen för när detta ska ske (se punkterna [21–24](#)).

64 Vi undersökte de tre fall i vårt urval där kommissionen hade dragit slutsatsen att villkoren för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar var uppfyllda. För de tre fallen inleddes förfarandet mer än tre år efter det att den allvarliga bristen som påvisats genom oriktigheter hade upptäckts. En sådan lång tidsperiod är inte lämplig för att säkerställa en reaktion i rätt tid och en sund ekonomisk förvaltning.

65 Enligt regelverket³⁶ ska, när villkoren väl är uppfyllda, de obligatoriska finansiella nettokorrigeringarna leda till en minskning av EU-finansieringen till det operativa programmet. I samtliga tre fall i urvalet där kommissionen inledde förfarandet anser vi att den felaktigt föreslog att endast en del av de finansiella korrigeringarna skulle leda till en slutgiltig minskning av EU-finansieringen, och att medlemsstaten skulle få återanvända den andra delen.

³⁶ Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, artikel 145.7.

Rapporteringen om genomförandet av finansiella korrigeringar är inte tillräckligt tillförlitlig

66 För att säkerställa en tillförlitlig rapportering i de årliga verksamhetsrapporterna och i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten bör kommissionen kunna förlita sig på att medlemsstaterna har ett sunt och strukturerat övervaknings- och rapporteringssystem och att det i informationen gör åtskillnad mellan finansiella korrigeringar som görs av kommissionen och av medlemsstaterna. Vi undersökte kommissionens befintliga övervaknings- och rapporteringssystem och granskade tillförlitligheten hos de underliggande uppgifterna.

Det totala antalet korrigeringar redovisas inte och rapporterade belopp är inte tillräckligt tillförlitliga

67 I sin rapportering för perioden 2014–2020 har programmyndigheterna enligt den rättsliga ramen inte behövt skilja mellan finansiella korrigeringar och belopp som var föremål för en pågående granskning³⁷. De belopp som rapporteras som avdragna från räkenskaperna i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering – vilka bygger på aggregerade uppgifter (dvs. både genomförda korrigeringar och pågående granskningar) från programmyndigheternas årsredovisningar – visar följaktligen inte det totala beloppet för de finansiella korrigeringar som faktiskt har genomförts.

68 För perioden 2014–2020 var programmyndigheterna i medlemsstaterna endast skyldiga att tillhandahålla det totala beloppet av finansiella korrigeringar till följd av revisionsmyndigheternas revisioner av insatser³⁸. Det finns inga ytterligare krav på att medlemsstaterna ska lämna uppgifter om ursprunget till korrigeringarna, såsom korrigeringar efter de förvaltande myndigheternas kontroller, kommissionens kontroller, revisionsrättens revisioner eller Olafs utredningar. GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering kompletterar denna information genom att använda uppgifter som registrerats manuellt i deras it-verktyg och flera underliggande kalkylblad för sin egen uppföljning av kommissionens kontroller, revisionsrättens revisioner och Olafs utredningar. I **tabell 1** ges en översikt över de finansiella korrigeringarna för hela programperioden till följd av de olika typerna av kontroller och revisioner.

³⁷ Ibid., artikel 137.1.

³⁸ Kommissionens genomförandeförordning nr 1011/2014, artikel 7.

Tabell 1 – Finansiella korrigeringar som rapporterats för perioden 2014–2020 (miljoner euro)

	GD Regional och stadspolitik	GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering
Kommissionens kontroller	773,8	300,1
Revisioner utförda av revisionsrätten	60,7	137,7
Olafs utredningar	75,0	16,7
Totalt	909,5	454,5

Källa: Revisionsrätten, på grundval av bilaga 7K till de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

69 För fallen i vårt urval kontrollerade vi att de rapporterade siffrorna var korrekta genom att stämma av de korrigeringar som rapporterats i de årliga verksamhetsrapporterna med de korrigeringar som godkänts av medlemsstaterna. Vi identifierade skillnader för elva av de 47 undersökta fallen. Dessa skillnader gäller belopp som var under- eller överrapporterade och i många fall uppgick de till flera miljoner euro. Två exempel ges i [ruta 9](#).

Ruta 9

Fel som ledde till en betydande överrapportering av korrigeringar i den årliga verksamhetsrapporten för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2023

Efter en revision av ett operativt program i Polen föreslog GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering en finansiell korrigering på 474 000 euro, som medlemsstaten genomförde. På grund av ett misstag vid en manuell registrering rapporterades det dock felaktigt att 474 **miljoner** euro korrigerades i stället för 474 **tusen** euro. Enbart detta belopp utgjorde över 60 % av de korrigeringar som GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering rapporterade i sin årliga verksamhetsrapport i juni 2024 som svar på kommissionens och revisionsrättens revisioner och Olafs utredningar. Efter att vi rapporterat våra resultat ersatte GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering sin offentligt gjorda årliga verksamhetsrapport med en ny version med uppdaterade belopp.

Korrigeringar till följd av en revision som utförts av revisionsrätten som inte beaktades i GD Regional- och stadspolitikens årliga verksamhetsrapport för 2023

I vår årsrapport för 2019 (punkt 5.27) hänvisar vi till korrigeringar på 113 miljoner euro som programmyndigheterna gjort på kommissionens begäran efter en revision utförd av revisionsrätten under föregående år. Dessa belopp rapporterades dock inte i de kumulativa korrigeringar som gjordes för perioden 2014–2020 i GD Regional- och stadspolitikens årliga verksamhetsrapport för 2023.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

70 För att åtgärda några av de brister som identifierats ovan utfärdade kommissionen för perioden 2021–2027 en metodbeskrivning för att klargöra att korrigeringar till följd av revisionsmyndigheternas granskningsresultat ska offentliggöras separat från korrigeringar till följd av kommissionens kontroller, revisionsrättens revisioner och Olafs utredningar. Utgifter som är föremål för pågående granskning (se punkt 67) bör också rapporteras separat från finansiella korrigeringar. Det återstår dock att se hur detta kommer att tillämpas i praktiken.

Medlemsstaterna rapporterade inte alltid korrekt om finansiella korrigeringar till följd av revisionsmyndigheternas kontroller

71 GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering rapporterar i sina årliga verksamhetsrapporter det totala antalet korrigeringar till följd av revisionsmyndigheternas revisioner av insatser, baserat på vad som rapporteras av medlemsstaternas myndigheter i deras programräkenskaper. Enligt kommissionens vägledning ska dessa rapporterade belopp överensstämma med dem som rapporteras i revisionsmyndigheternas årliga kontrollrapporter³⁹.

72 Vi jämförde de rapporterade beloppen för alla operativa program med de sammanhållningsutgifter som tagits med i räkenskaperna och noterade betydande skillnader. Det innebär att felaktiga belopp rapporterats i räkenskaperna och följaktligen även i de årliga verksamhetsrapporterna. Vi ger en översikt över de skillnader som vi konstaterade för räkenskapsåret 2022–2023 i [ruta 10](#).

Ruta 10

Inkonsekvenser i rapporteringen om finansiella korrigeringar till följd av revisionsmyndigheternas arbete ledde till felaktiga belopp i de årliga verksamhetsrapporterna

För räkenskapsåret 2022–2023 identifierade vi skillnader på över 1 miljon euro mellan de finansiella korrigeringar till följd av revisionsmyndigheternas revisioner av insatser som rapporterats i de årliga kontrollrapporterna och i räkenskaperna för 13 garantipaket. I tio fall var beloppen i räkenskaperna felaktiga, vilket ledde till en missvisande rapportering av revisionsmyndigheternas korrigeringar i de årliga verksamhetsrapporterna.

Exempelvis angavs för ett operativt program finansiella korrigeringar på 26 miljoner euro i revisionsmyndighetens årliga kontrollrapport för redovisningsåret 2022–2023, medan tillägget till räkenskaperna endast visade ett belopp på 4 miljoner euro. Skillnaden gällde en extrapolerad korrigering på 22 miljoner euro, genom vilken felprocenten sänktes till 2 %, som inte rapporterades som ett resultat av revisioner av insatser i räkenskaperna. Till följd av detta underskattades korrigeringarna till följd av revisionsmyndigheternas revisioner av insatserna i den årliga verksamhetsrapporten med 22 miljoner euro.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av en granskning av kommissionens handlingar.

³⁹ Vägledning för medlemsstaterna om utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper [EGESIF_15_0018-04](#), och Vägledning för medlemsstaterna om den årliga kontrollrapporten och revisionsuttalandet [EGESIF_15-0002-04](#).

Uppskattade framtida korrigeringar återspeglar inte kommissionens förmåga att identifiera och korrigera fel i sammanhållningsutgifterna

73 De två generaldirektorat som ansvarar för sammanhållningsutgifterna måste lämna tillräckliga garantier avseende risken vid avslutande. Detta är en framåtblickande uppskattning av den felprocent som kommer att finnas kvar i räkenskaperna, när kommissionen har tillämpat de nödvändiga finansiella korrigeringarna för att sänka den totala felprocenten till 2 % för alla program. Närmare bestämt är risken vid avslutande skillnaden mellan dess uppskattning av oriktiga utbetalningar under ett år (risk vid betalning) och de belopp som ska korrigeras för att minska den sammanlagda återstående felprocenten åtminstone ner till 2 % för varje enskilt program (uppskattade framtida korrigeringar⁴⁰). Beloppen för uppskattade framtida korrigeringar baseras därför på skillnaden mellan den årliga risken vid betalning och målvärdet för risken vid avslutande. Vi bedömde kommissionens metod för att fastställa risken vid avslutande.

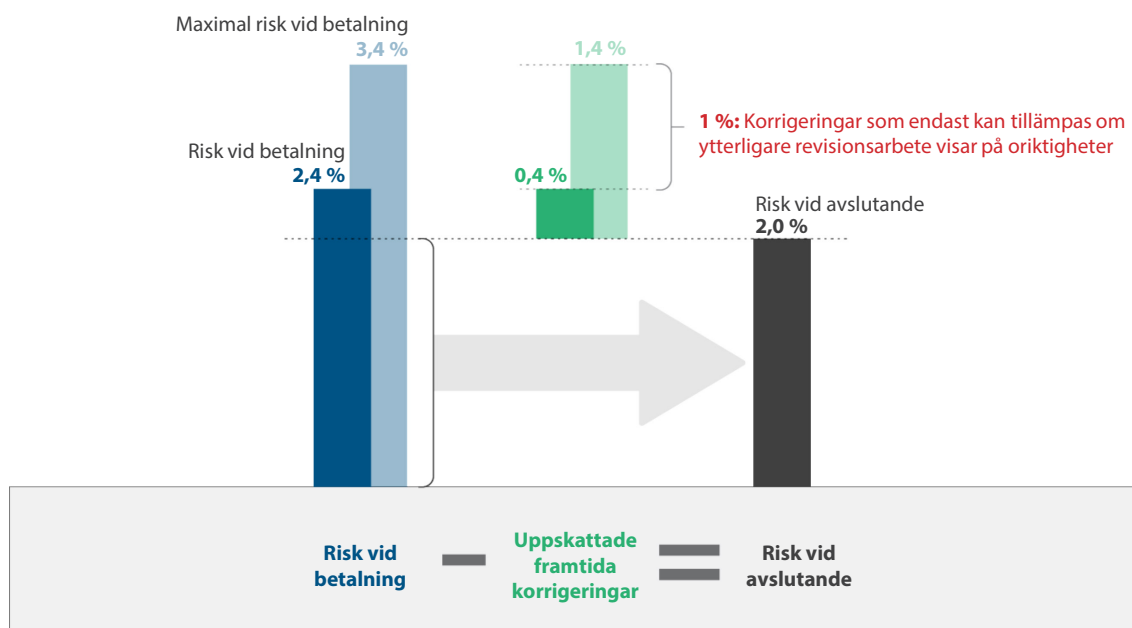
74 I sina årliga verksamhetsrapporter för 2024 uppskattade både GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering att framtida korrigeringar för programmen 2014–2020 skulle minska den uppskattade risken vid avslutande till 2,0 %⁴¹. Sammantaget låg risken vid betalning för sammanhållningsutgifterna 2014–2020 på mellan 2,4 % och 3,4 %, och de uppskattade framtida korrigeringarna skulle leda till en risk vid avslutande på 2,0 %.

75 Den rapporterade risken vid avslutande är dock sannolikt underskattad eftersom uppskattningarna av framtida korrigeringar inte bara baseras på oriktigheter som upptäckts vid kommissionens revisioner, utan även på tillägg och schablonsatser som tillämpas för att återspegla ytterligare risker för program som inte granskas, vilket återspeglas i den maximala risken vid betalning (se [figur 5](#)). Eftersom inga faktiska finansiella korrigeringar kommer att tillämpas på sådana tillägg om inget ytterligare revisionsarbete utförs med avseende på dessa program, kommer de uppskattade framtida korrigeringarna sannolikt att vara högre än de som faktiskt genomförs.

⁴⁰ Verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2024, ordlista.

⁴¹ Ibid., tabell 9.

Figur 5 – Överskattade framtida korrigeringar

Källa: Revisionsrätten, på grundval av de årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2024.

76 Generaldirektoraten jämförde till en början inte de uppskattade framtida korrigeringarna med de faktiska korrigeringarna i de årliga verksamhetsrapporterna. Dessutom lämnade kommissionen inte sådana uppgifter i sin årliga förvaltnings- och resultatrapport för sammanhållningsutgifter. Avsaknaden av en sådan jämförelse begränsar transparensen för användarna av de årliga verksamhetsrapporterna och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, eftersom det saknas information om huruvida faktiska korrigeringar kan säkerställa att det uppskattade felet vid avslutandet understiger 2 %.

77 Vi jämförde de finansiella korrigeringar som faktiskt gjorts med de framtida finansiella korrigeringar som kommissionen uppskattat för de operativa program som hade en rapporterad sammanlagd återstående felfrocent på över 2 %. Vi fann att de faktiska finansiella korrigeringarna totalt sett fortfarande låg långt under de ursprungligen uppskattade korrigeringarna vid tidpunkten för utfärdandet av de årliga verksamhetsrapporterna för 2024 (se [bilaga III](#)). Generaldirektoraten ger dock inte tillräcklig klarhet om de underliggande orsakerna till den minskade korrigeringsnivån jämfört med deras ursprungliga uppskattningar och dess inverkan på den rapporterade risken vid avslutande.

Slutsatser och rekommendationer

78 Finansiella korrigeringar är ett viktigt verktyg för att skydda EU:s budget – inte bara för att säkerställa att den används till lagliga och korrekta utgifter, utan också för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av budgeten. Vi drar slutsatsen att det finns ett antal brister i utformningen av mekanismen för finansiella korrigeringar för båda programperioderna, och att tillämpningen av korrigeringar endast delvis är ändamålsenlig för att skydda EU:s budget. Först i september 2025 antog kommissionen sitt första beslut om finansiella korrigeringar, trots att höga felprocentsatser ständigt konstaterades vid kommissionens och våra kontroller under perioden 2014–2020. Kommissionens kontroller har dock lett till betydande finansiella korrigeringar från medlemsstaternas sida som har gjort det möjligt för dem att återanvända de korrigerade medlen.

79 Den rättsliga ramen för finansiella korrigeringar är komplex och gör det svårt för kommissionen att tillämpa finansiella korrigeringar (se punkterna [18–20](#)). I synnerhet är förfarandet för att tillämpa finansiella korrigeringar inte strikt tidsbundet. Kommissionen har utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller när förfarandet ska inledas och hur lång tid det får ta, med följderna att det inte finns några tidsfrister att jämföra med för att fastställa om kommissionen har tillämpat finansiella korrigeringar i rätt tid (se punkterna [21–24](#)).

80 Dessutom måste flera rättsliga villkor vara uppfyllda för att kommissionen ska kunna tillämpa en obligatorisk finansiell nettokorrigerings, vilket illustrerar dess komplexitet. Den rättsliga ramen begränsar också avsevärt tillämpningsområdet för kommissionens obligatoriska finansiella nettokorrigerings, eftersom dessa inte kan riktas mot medlemsstaternas programmyndigheter som, i denna roll, ansvarar för att genomföra EU-budgeten – trots att just dessa aktörer är de som sannolikt orsakar de allvarligaste felen (se punkterna [25–26](#)). Vi konstaterade också att den rättsliga ramen för 2021–2027 inte avsevärt förbättrar de tidigare bestämmelserna (se punkterna [27–30](#)).

81 Den 17 juli 2025 lade kommissionen fram sitt [förslag till förordning om inrättande av Europeiska fonden](#), som innehåller reglerna för finansiella korrigeringar för perioden efter 2027, vilka för närvarande diskuteras. Detta kommer att ge möjlighet att ta itu med de frågor som tas upp i de två föregående punkterna, särskilt följande:

- Medlemsstaternas myndigheter som agerar i sin roll bör omfattas av tillämpningsområdet för kommissionens obligatoriska finansiella nettokorrigeringar.
- Alla oriktigheter i de inlämnade räkenskaperna bör bli föremål för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar av kommissionen.
- Allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemen bör bli föremål för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar från kommissionens sida.

82 Revisionsrätten kommer att avge ett yttrande om kommissionens förslag om Europeiska fonden som också kommer att omfatta bestämmelserna om finansiella korrigeringar.

83 Kommissionen har antagit ett enda beslut om finansiella korrigeringar, men dess uppföljningsarbete av både sina egna och revisionsrättens granskningar har lett till att medlemsstaterna har genomfört betydande finansiella korrigeringar. Men i tre fall i vårt urval fastställde kommissionen felaktiga belopp för de föreslagna korrigeringarna, och i ett fall avvek den från bestämmelserna i EU-lagstiftningen genom att begränsa tillämpningsområdet för de nationella myndigheternas framtida revisioner (se punkterna [31–36](#)).

Rekommendation 1 – Tillämpa finansiella korrigeringar i enlighet med den rättsliga ramen

Kommissionen bör

- a) basera finansiella korrigeringar på individuellt verifierade oriktigheter och endast när detta inte är möjligt föreslå en schablonkorrigering på systemnivå,
- b) se till att schablonminskningar inte hindrar att utgifter som deklarerats i framtiden blir föremål för regelbundna kontroller och revisioner.

Måldatum för genomförande: 2026.

84 Kommissionen är långsam med att inleda förfaranden för finansiella korrigeringar efter det att dess granskningsrapporter har färdigställts. Den inleder först en uppföljningsprocess med den eller de berörda medlemsstaterna, som inte har stöd i lagstiftningen. Detta är tidskrävande då ytterligare revisionsarbete behövs och kommissionen har som mål att nå en överenskommelse om storleken på de finansiella korrigeringar som ska tillämpas av medlemsstaten (se punkterna [37–39](#)). När kommissionens förfarande för finansiella korrigeringar slutligen inleds tar det lång tid att slutföra och leder ibland till en överenskommelse om minskade belopp av finansiella korrigeringar som genomförs av medlemsstaten (se punkt [40](#)).

85 I likhet med uppföljningen av kommissionens revisioner är kommissionen också långsam med att agera utifrån revisionsrättens slutsatser. Dessutom inledde kommissionen ibland inte något förfarande när en medlemsstat motsatte sig de finansiella korrigeringar som föreslagits efter revisionsrättens iakttagelser, vilket strider mot kommissionens egen vägledning, (se punkterna [42–45](#)).

86 Ett antal finansiella korrigeringar som kommissionen föreslog för medlemsstaterna minskades jämfört med de belopp som identifierats i dess granskningsrapporter utan tillräcklig motivering (se punkt [41](#)). På liknande sätt avvisade kommissionen flera kvantifierbara resultat som revisionsrätten hade identifierat, utan tillräcklig motivering (se punkt [46](#)).

Rekommendation 2 – Se till att finansiella korrigeringar genomförs i rätt tid

Kommissionen bör

- a) fastställa och tillämpa rimliga tidsfrister för alla steg i förfarandet för finansiella korrigeringar,
- b) säkerställa att de slutliga granskningsrapporterna lättare kan användas för att tillämpa finansiella korrigeringar, så att behovet av att utföra ytterligare revisionsarbete minimeras så långt möjligt, vilket skulle leda till snabbare uppföljning och färre utbyten med medlemsstaterna,
- c) inleda förfarandet för finansiella korrigeringar i varje fall där en medlemsstat motsätter sig en finansiell korrigering som föreslagits av kommissionen,
- d) lämna tillräcklig motivering till och dokumentera ändringar av föreslagna belopp för finansiella korrigeringar och undvika ändringar utan nya bevis.

Måldatum för genomförande: 2026.

87 Som svar på den ökande felprocent som rapporterats av revisionsrätten förklarade kommissionen år 2013 att de nya bestämmelserna om obligatoriska finansiella nettokorrigeringar inte skulle ge kommissionen något utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen, och att sådana korrigeringar skulle bli en standardåtgärd i händelse av allvarliga brister (på samma sätt som vid korrigeringar för jordbruksutgifter). Mer än tio år senare hade kommissionen dock antagit ett enda beslut om finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken. Kommissionens vägledning och kriterier för sådana obligatoriska nettokorrigeringar är inte tydligt definierade och tillämpas ofta inkonsekvent. I synnerhet har man inte tillräckligt tydligt fastställt kriterierna för att bedöma allvarliga brister och kategorier av centrala krav för att säkerställa en objektiv bedömning.

88 Kommissionen inledde inte alltid förfarandet för obligatoriska finansiella nettokorrigeringar när de rättsliga kriterierna var uppfyllda, och i de fall den inledde ett förfarande gjordes det mer än tre år efter det att de allvarliga bristerna hade upptäckts, och beloppen för de finansiella korrigeringarna var lägre än vad som krävdes. I stället för att kommissionen genomförde korrigeringar, gjorde medlemsstaterna finansiella korrigeringar själva – utan att detta påverkade fördelningen av EU-finansieringen till medlemsstaterna och därmed utan någon avskräckande effekt som skulle kunna leda till förbättringar av förvaltnings- och kontrollsystemen (se punkterna [47–65](#)).

Rekommendation 3 – Säkerställ enhetlighet vid bedömningen av förvaltnings- och kontrollsystem och vid utvärderingen av allvarliga brister

Kommissionen bör säkerställa enhetlighet vid bedömningen av centrala krav och vid utvärderingen av allvarliga brister, bland annat genom att vid behov förbättra tydligheten i den tillhörande vägledningen.

Måldatum för genomförande: 2026.

89 Upplysningar om det totala beloppet av finansiella korrigeringar lämnas inte i de årliga verksamhetsrapporterna och i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för sammanhållningspolitiken. Kommissionen har vidtagit åtgärder för att åtgärda bristen på information om korrigeringar och deras ursprung i medlemsstaternas räkenskaper, men de siffror som anges är inte tillräckligt tillförlitliga. Dessutom rapporterade medlemsstaterna inte alltid korrekt om finansiella korrigeringar som gjorts efter revisionsmyndigheternas revisioner. Slutligen återspeglar de uppskattade framtida korrigeringarna inte kommissionens förmåga att identifiera och korrigera fel i sammanhållningsutgifterna, och därför är den rapporterade risken vid avslutande sannolikt underskattad (se punkterna [66–77](#)).

Rekommendation 4 – Förbättra hur korrigeringar rapporteras i de årliga verksamhetsrapporterna och i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för sammanhållningspolitiken

Kommissionen bör skärpa sin rapportering genom att

- a) tillhandahålla uppgifter om det totala beloppet av korrigeringar och säkerställa att de uppgifter som den offentliggör, inklusive korrigeringarnas ursprung, är korrekta,
- b) uppskatta framtida korrigeringar på grundval av kommissionens förmåga att identifiera och korrigera fel,
- c) förbättra transparensen genom att tillhandahålla en jämförelse mellan de ursprungligen uppskattade framtida korrigeringarna och de finansiella korrigeringar som faktiskt gjorts och redovisa effekten på risken vid avslutande.

Måldatum för genomförande: 2026.

Denna rapport antogs av revisionsrättens avdelning II, med ledamoten Annemie Turtelboom som ordförande, vid dess sammanträde i Luxemburg den 15 oktober 2025.

För revisionsrätten

Tony Murphy
ordförande

Bilagor

Bilaga I – Tidsplan för den process som leder till en finansiell korrigerings från kommissionens sida enligt förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser

Steg	Tidsfrist
Revisionsfas	
1. Meddelande om revision från kommissionen till medlemsstaten	Enligt artikel 75.2 minst tolv arbetsdagar före revisionen, utom i brådskande fall.
2. Preliminär granskningsrapport	Enligt artikel 75.2a a inom tre månader efter revisionen eller kontrollen på plats.
3. Medlemsstatens svar på den preliminära rapporten	Ej fastställt i lagstiftningen.
4. Slutlig granskningsrapport (kommissionens revisorer)	Enligt artikel 75.2a b inom tre månader efter mottagandet av medlemsstatens fullständiga svar på den preliminära granskningsrapporten.
Uppföljningsfas	
5. Uppföljning mellan kommissionen och medlemsstaten	Omnämns inte i förordningen om gemensamma bestämmelser och omfattas inte av någon tidsfrist.
Fas för förfarandet för finansiella korrigeringar	
6. Formellt inledande av förfarandet enligt artikel 145 genom att kommissionen informerar medlemsstaten om sina preliminära slutsatser	Ej fastställt i lagstiftningen.
7. Medlemsstatens svar på inledandet av förfarandet enligt artikel 145, endast för exakt definierade oriktigheter	Enligt artikel 145.1 får medlemsstaten <u>två månader</u> på sig att svara.

Steg	Tidsfrist
8. Medlemsstatens svar på inledandet av förfarandet enligt artikel 145, <u>om</u> en schablonmässig och/eller extrapolerad korrigering tillämpas	Enligt artikel 145.2 får medlemsstaten <u>ytterligare två månader</u> på sig att svara.
9. Medlemsstatens svar på inledandet av förfarandet enligt artikel 145, <u>om</u> en schablonmässig och/eller extrapolerad korrigering tillämpas <u>och</u> en förlängd tidsfrist är vederbörligen motiverad	I artikel 145.2 fastställs ingen tidsfrist för "vederbörligen motiverade fall".
10. Kommissionens bedömning av medlemsstaternas svar	Ej fastställt i lagstiftningen.
11. Kommissionen informerar medlemsstaten om sin slutsats och fastställer ett datum för överläggningar vid oenighet.	Ej fastställt i lagstiftningen.
12. Datum för överläggningar	Ej fastställt i lagstiftningen.
13. Kommissionens beslut inom sex månader efter överläggningarna eller (14)	I artikel 145.6 fastställs sex månader, såvida inte ytterligare bevis begärs och/eller läggs fram.
14. Kommissionens beslut inom sex månader efter mottagandet av ytterligare bevis efter överläggningarna	I lagstiftningen anges inte hur lång tid efter överläggningarna som kommissionen får ge medlemsstaten för att inkomma med ytterligare bevis.
15. Kommissionens beslut <u>om</u> inga överläggningar äger rum	Om en inbjudan till överläggningar skickas men inga överläggningar äger rum krävs enligt artikel 145.6 ett beslut från kommissionen inom åtta månader, med början från dagen för inbjudan.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av förordning (EU) nr 1303/2013.

Bilaga II – Rättsliga krav för att tillämpa obligatoriska finansiella nettokorrigeringar vid allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemen

Artikel 145.7	Artikel 2.39 "allvarliga brister"	Artikel 2.36 "oriktighet"	Artikel 2.37 "ekonomisk aktör"	Artikel 85
kommissionen och/eller revisionsrätten upptäcker oriktigheter ...	vid genomförandet av EU-medlen	överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt ...	fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna ...	utgifter som betalats ut i strid med tillämplig rätt
som visar på allvarliga brister ...	som kräver väsentliga förbättringar av systemet ...	som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör ...	med undantag för en medlemsstat som utövar sina befogenheter som offentlig myndighet.	utgifter som har deklarerats för kommissionen
som inte rapporterats och	som utsätter EU-medlen för en betydande risk för oriktigheter som är oförenlig med ett revisionsuttalande utan reservationer	som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift		överträdelsen har påverkat urvalet av insatser eller det föreligger en styrkt risk att överträdelsen har haft sådan påverkan eller överträdelsen har påverkat de utgifter som deklarerats för återbetalning eller det föreligger en styrkt risk att överträdelsen har haft sådan påverkan.
som fram till den dag de upptäcktes inte varit föremål för lämpliga åtgärder och inte varit föremål för korrigerande åtgärder från medlemsstatens sida				
Artikel 85.3 Proportionalitetsprincipen				
den minst ingripande åtgärden		som kan uppnå	det legitima mål som eftersträvas	

Källa: Revisionsrätten, på grundval av förordning (EU) nr 1303/2013 och EU:s rättspraxis.

Bilaga III – Jämförelse av uppskattade framtida korrigeringar och faktiska finansiella korrigeringar för operativa program med en sammanlagd återstående felprocent över 2 %.

Vi jämförde de rapporterade finansiella korrigeringar som hade gjorts när de årliga verksamhetsrapporterna för 2024 utfärdades, med de framtida finansiella korrigeringar som ursprungligen hade uppskattats av generaldirektoraten för operativa program med en sammanlagd återstående felprocent på över 2 %.

Vår analys omfattade inte räkenskapsåren 2021–2022 och 2022–2023, eftersom generaldirektoraten endast drog en slutsats om lagligheten och korrektheten i de årens utgifter i de årliga verksamhetsrapporterna för 2023 och 2024.

Även om utbyten mellan kommissionen och medlemsstaterna pågår och ytterligare revisionsarbete utförs, visar de två tabellerna nedan att de finansiella korrigeringar som hade gjorts fram till den tidpunkt då de årliga verksamhetsrapporterna för 2024 utfärdades fortfarande låg långt under de ursprungligen uppskattade korrigeringarna:

Tabell 1 – GD Regional- och stadspolitik

Räkenskapsår	Uppskattade framtida korrigeringar ¹ (avrundade siffror, i miljoner euro)	Genomförda korrigeringar (avrundade siffror, i miljoner euro)
2015–2016	Inga	0,1
2016–2017	70	60
2017–2018	451	200
2018–2019	309–562	120
2019–2020	195–372	118
2020–2021	319–561	26
Totalt	1 343–2 015	524

¹ Sedan räkenskapsåret 2018–2019 har generaldirektoraten presenterat uppskattade framtida korrigeringar som ett intervall mellan de korrigeringar som krävs för att minska den kvarstående risken till under 2 % från risken vid betalning och från den maximala rapporterade risken på operativ programnivå. Generaldirektoraten rapporterar om genomförda korrigeringar av utgifterna under räkenskapsåret (juli N–juni N + 1) och om uppskattade framtida korrigeringar för kalenderårets utgifter i de årliga verksamhetsrapporterna. I jämförande syfte har vi använt de ursprungligen uppskattade framtida korrigeringarna i förhållande till räkenskapsårets utgifter. Beloppen för uppskattade framtida korrigeringar för räkenskapsåret motsvarar därför inte de belopp som rapporterats för kalenderåret i de årliga verksamhetsrapporterna.

Källa: Europeiska revisionsrätten, på grundval av uppgifter från GD Regional och stadspolitik.

Tabell 2 – GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering

Räkenskapsår	Uppskattade framtida korrigeringar ¹ <i>(avrundade siffror, i miljoner euro)</i>	Genomförda korrigeringar <i>(avrundade siffror, i miljoner euro)</i>
2015–2016	Inga	Inga
2016–2017	31	18
2017–2018	66	47
2018–2019	33–41	20
2019–2020	98–194	143
2020–2021	219–303	57
Totalt	447–635	285

¹ Sedan räkenskapsåret 2018–2019 har generaldirektoraten presenterat uppskattade framtida korrigeringar som ett intervall mellan de korrigeringar som krävs för att minska den kvarstående risken till under 2 % från risken vid betalning och från den maximala rapporterade risken på operativ programnivå. Generaldirektoraten rapporterar om genomförda korrigeringar av utgifterna under räkenskapsåret (juli N–juni N + 1) och om uppskattade framtida korrigeringar för kalenderårets utgifter i de årliga verksamhetsrapporterna. I jämförande syfte har vi använt de ursprungligen uppskattade framtida korrigeringarna i förhållande till räkenskapsårets utgifter. Beloppen för uppskattade framtida korrigeringar för räkenskapsåret motsvarar därför inte de belopp som rapporterats för kalenderåret i de årliga verksamhetsrapporterna.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Förkortningar

GD Regional- och stadspolitik: Europeiska kommissionens generaldirektorat för regional- och stadspolitik.

GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering: Europeiska kommissionens generaldirektorat för sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Olaf: Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.

Ordförklaringar

administrations- och kontrollsystem: struktur inom vilken kontrollverksamhet äger rum för EU:s utgiftsprogram.

allvarliga brister: en brist som kräver väsentliga förbättringar av systemet och som utsätter fonden för en betydande risk för oriktigheter och vars existens är oförenlig med ett revisionsuttalande utan reservationer om förvaltnings- och kontrollsystemets funktion.

centrala krav: 18 kriterier för att bedöma hur ett förvaltnings- och kontrollsystem fungerar och för att fastställa allvarliga brister; kriterierna definieras i bilaga IV till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014.

delad förvaltning: en metod för att genomföra EU-budgeten där kommissionen, till skillnad från vid direkt förvaltning, delegerar genomförandet av uppgifter till medlemsstaten men behåller det yttersta ansvaret.

ekonomisk aktör: fysisk eller juridisk person eller annan enhet som deltar i genomförandet av stöd från sammanhållningsfonderna, med undantag för en medlemsstat som utövar sina befogenheter som offentlig myndighet.

finansiell korrigering: en åtgärd för att skydda budgeten från oriktigheter eller bedrägerier genom att medel dras tillbaka eller återkrävs som kompensation för felaktiga utbetalningar till EU-stödda projekt eller program.

förordningen om Europeiska fonden: föreslagen efterträdare till förordningen om gemensamma bestämmelser för perioden 2028–2034, där gemensamma regler anges för flera EU-fonder som inbegriper nationella anslag från EU-budgeten, däribland de fyra sammanhållningspolitiska fonderna.

förordningen om gemensamma bestämmelser: förordning som fastställer reglerna för åtta EU-fonder, inbegripet de fyra sammanhållningspolitiska fonderna; den nuvarande förordningen omfattar perioden 2021–2027.

förvaltande myndighet: den nationella, regionala eller lokala (offentliga eller privata) myndighet som utses av en medlemsstat att förvalta ett EU-finansierat program.

garantipaket: en uppsättning dokument avseende sammanhållningsfonderna som varje medlemsstat lämnar till kommissionen årligen och som omfattar årsredovisningen, en sammanfattning, en kontrollrapport, en förvaltningsförklaring och ett revisionsuttalande.

medlagstiftarna: Europeiska unionens råd och Europaparlamentet, som samarbetar på lika villkor för att anta EU-lagstiftning.

offentlig upphandling: ett offentligt organs eller en annan myndighets inköp av varor, byggentreprenader eller tjänster genom ett öppet och konkurrensutsatt förfarande i syfte att uppnå kvalitet och få valuta för pengarna.

operativt program: ram för genomförande av EU-finansierade projekt under en fastställd period, som återspeglar de prioriteringar och mål som fastställs i partnerskapsöverenskommelser mellan kommissionen och enskilda medlemsstater.

revisionsmyndighet: en oberoende nationell enhet som ansvarar för granskningen av systemen och insatserna inom ett EU-utgiftsprogram.

Sammanhållningsfonden: en EU-fond som ska minska ekonomiska och sociala skillnader i EU genom att finansiera investeringar i medlemsstater där bruttonationalinkomsten per invånare är mindre än 90 % av genomsnittet i EU.

sammanhållningsfonderna: EU-fonder som stöder ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i EU; för perioden 2014–2020: Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt; för perioden 2021–2027: Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden och Fonden för en rättvis omställning.

sammanhållningspolitiken: EU-politik som syftar till att minska ekonomiska och sociala skillnader mellan regioner och medlemsstater genom att främja jobbskapande, företagens konkurrenskraft, ekonomisk tillväxt, hållbar utveckling och gränsöverskridande och interregionalt samarbete.

sund ekonomisk förvaltning: förvaltning av resurser i överensstämmelse med principerna om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet.

uppskattade framtida korrigeringar: de belopp som ska korrigeras för att minska den bekräftade felprocenten utan effekterna av förskott från finansieringsinstrument åtminstone ner till 2 % för varje enskilt program.

Kommissionens svar

<https://www.eca.europa.eu/sv/publications/SR-2025-22>

Tidslinje

<https://www.eca.europa.eu/sv/publications/SR-2025-22>

Vi som arbetat med revisionen

I våra särskilda rapporter redovisar vi resultatet av våra revisioner av EU:s politik och program eller av förvaltningsteman som är kopplade till specifika budgetområden. För att uppnå så stor effekt som möjligt väljer vi ut och utformar granskningsuppgifterna med hänsyn till riskerna när det gäller prestation eller regelefterlevnad, storleken på de aktuella intäkterna eller utgifterna, framtida utveckling och politiskt intresse och allmänintresse.

Denna effektivitetsrevision utfördes av revisionsrättens avdelning II – Investeringar för sammanhållning, tillväxt och inkludering, där ledamoten Annemie Turtelboom är ordförande. Revisionsarbetet leddes av ledamoten François-Roger Cazala med stöd av Dirk Pauwels (kanslichef), Stéphanie Girard (attaché), Maria Eulàlia Reverté i Casas (förstachef), Jiří Beneš (uppgiftsansvarig), Aleksandar Latinov (biträdande uppgiftsansvarig), Kevin Deceuninck och Christophe Grosnickel (högre revisorer) och Maja Stavreska (praktikant). Alexandra Mazilu bidrog med grafiskt stöd.

François-Roger Cazala

Jiří Beneš

Aleksandar Latinov

Christophe Grosnickel

Kevin Deceuninck

Maja Stavreska

UPPHOVSRÄTT

© Europeiska unionen, 2025

Europeiska revisionsrättens policy för vidareutnyttjande fastställs i [beslut nr 6-2019](#) om revisionsrättens policy för öppna data och vidareutnyttjande av handlingar.

Om inget annat anges (t.ex. i enskilda meddelanden om upphovsrätt) omfattas revisionsrättens innehåll som ägs av EU av den [internationella licensen Creative Commons Erkännande 4.0 Internationell \(CC BY 4.0\)](#). Det innebär att vidareutnyttjande är tillåtet under förutsättning att ursprunget anges korrekt och att det framgår om ändringar har gjorts. Om du vidareutnyttjar revisionsrättens innehåll får du inte förvanska den ursprungliga innebörden eller det ursprungliga budskapet. Revisionsrätten ansvarar inte för eventuella konsekvenser av vidareutnyttjandet.

När enskilda privatpersoner kan identifieras i ett specifikt sammanhang, exempelvis på bilder av revisionsrättens personal, eller om verk av tredje part används, måste ytterligare tillstånd inhämtas.

Om ett sådant tillstånd beviljas upphävs och ersätts det allmänna godkännande som nämns ovan, och eventuella begränsningar av materialets användning måste tydligt anges.

För användning eller återgivning av innehåll som inte ägs av EU kan tillstånd behöva inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavarna.

Programvara eller handlingar som omfattas av immateriella rättigheter, till exempel patent, varumärkesskydd, mönsterskydd samt upphovsrätt till logotyper eller namn, omfattas inte av revisionsrättens policy för vidareutnyttjande.

EU-institutionernas webbplatser inom domänen europa.eu innehåller länkar till webbplatser utanför den domänen. Eftersom revisionsrätten inte har någon kontroll över dem uppmanas du att ta reda på vilken integritets- och upphovsrättspolicy de tillämpar.

Användning av revisionsrättens logotyp

Revisionsrättens logotyp får inte användas utan revisionsrättens förhandsgodkännande.

HTML	ISBN 978-92-849-5948-8	ISSN 1977-5830	doi:10.2865/3115006	QJ-01-25-055-SV-Q
PDF	ISBN 978-92-849-5949-5	ISSN 1977-5830	doi:10.2865/7660365	QJ-01-25-055-SV-N

SÅ HÄNVISAR DU

Europeiska revisionsrätten, [särskild rapport 22/2025](#) *Finansiella korrigeringar inom sammanhållningspolitiken: en komplex rättslig ram, och kommissionen har hittills bara antagit ett enda beslut*, Europeiska unionens publikationsbyrå, 2025.

Finansiella korrigeringar från kommissionens sida, som slutgiltigt minskar EU:s finansiering till medlemsstaterna, är ett av de verktyg som ska skydda EU:s budget från oriktiga utgifter inom sammanhållningspolitiken. De förväntades bli en standardåtgärd vid allvarliga brister, men det tog mer än tio år innan kommissionen antog den första korrigeringen av detta slag (i september 2025) trots att räkenskaperna för varje år under perioden 2014–2020 innehöll väsentliga fel. Vi konstaterade att den rättsliga ramen var komplex och inte förbättrades avsevärt för perioden 2021–2027. Det fanns även brister i kommissionens tillämpning av den. Dessutom var rapporteringen inte tillräckligt tillförlitlig, bland annat när det gäller uppskattningarna av framtida korrigeringar, där kommissionens förmåga att identifiera och korrigera fel överskattas. Vi rekommenderar att kommissionen tillämpar korrigeringar i enlighet med den rättsliga ramen, ser till att de genomförs i rätt tid och förbättrar transparensen och korrektheten i rapporteringen.

Revisionsrättens särskilda rapport i enlighet med artikel 287.4 andra stycket i EUF-fördraget.

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Europeiska unionens
publikationsbyrå

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/contact

Webbplats: eca.europa.eu

Sociala medier: @EUauditors